

ÉLETTÜNK

XXIV. évf. 1. szám (24. Jahrg. Nr. 1.)

Az európai magyar katolikusok lapja

1992. január.

FRANK MIKLÓS:

Újévi tűnődés

Azon tűnődöm, hogy az „újév” mitől „új”? Persze, tisztában vagyok vele, hogy földünk 365-ször fordul meg a tengelye körül napkörüli keringésében, míg kiindulópontjára visszaér: ezt nevezik egy évnak. Ettől fogva megkezdődik a következő kör és ez — azzal szemben, amelyet léírt, „új”.

„Új” az esztendő talán azért is, mert az események, amelyeket számunkra tartogat és amelyek életünk folyását irányítják, „új”-ak a maguk nemében. Valóban „új” és szinte megfoghatatlan volt például, hogyan omlott össze néhány hónap leforgása alatt a világ legnagyobb hadseregével, a legjobban kiépített besúgó hálózattal, titkosrendőrséggel, a legrefináltabb módszereket alkalmazó kémszervezettel rendelkező világhatalom. Igaz, a történelem számos nagy birodalom bukását érte már meg, de ehhez hasonlót még soha. „Nil novi sub sole” — „Nincs semmi új a nap alatt” — mondogatták már a rómaiak. Lehet, hogy ha korunkban éltek volna, talán már nem állították volna ilyen kategóriában. — Valódi „új”-ságokról tudósít a technika és a tudományos fejlődés is, gondoljunk csak a „chip”-ek felfedezésére és alkalmazására az elektronikában, ami egész életüket forradalmasította.

És mégis, ha el is ismerem, hogy az évek során számos új esemény, új szempont, új felfedezés tette érdekessé, „új”-szerűvé világunkat, mégis szeretném megkérdőjelezni, vajon ezzel „új” lett-e a világ? Egy új világhoz ugyanis „új” emberekre lenne szükség. „Új”-e az ember csak azért, mert a számítógép billentyűit pötyöggeti, vagy mert a tévé gombnyomásra a földgolyó eseményeit házból szállítja? Nem gyilkolja-e ugyanúgy embertársait ma géppisztollyal és napalm bombával, mint annak idején nyíllal és baltával? Ha viszont az ember nem „új”, akkor hol az „új” év?

„Új esztendőben új szívekkel...” — erre emlékeztet, erre figyelmeztet újévi egyházi énekünk. Nem ma fedeztük fel, de ma jobban érezzük, mint valaha, hogy „új”, azaz meg-„új”-ult ember nélkül a világ sem képes átalakulni, és hogy ez a megújulás nem kívülről jön, nem érhető el parlamenti döntésekkel, kormányhatározattal. Annak belülről kell jönnie, az ember szíve mélyéből. Eddig csak egy valaki volt, akinek sikerült az embert belülről megújítani és azt is keresztrefeszítették. Az utóbbi időben ez a felismerés egyre jobban terjed. Egyre többen látják be, hogy nem „új” politikai és gazdasági rendszereken, nem a meglévő struktúrák átalakításán múlik a világ sorsa és az emberiség jövője, hanem egyesegyedül azon, hogy az ember magára tud-e eszmélni és képes-e belátni, hogy neki magának kell újjá válnia, megújulnia, átalakulnia.

Decemberben erről tanácskoztak Rómában Európa püspökei, erről vitatkoztak (Folytatás a 2. oldalon)

P. SZÓKE JÁNOS SDB:

Az új esztendő reménysége

Az idő gyors változásának a sodrában számos alkalommal megtapasztaltuk, hogy az emberiség lakóhelye, a világ szép, de ugyanakkor romlott is. Csodálatos jelenségnek lehetünk tanúi, de látjuk a romlást is. A szerete! és a gyűlölet, az igazmondás és a hazugság, az élet és a halál, a testvéri együttérzés és az ellenséges magatartás nem békés nyugállományban állnak egymás mellett, hanem nagyon gyakran összetűznek. Ez nekünk akkor fáj legjobban, ha a szomorú darabnak mi is szereplői vagyunk.

Igy lesz ez az Újesztendőben is? — kérdezzük gondterhelten arccal. Kívánhatunk-e egymásnak boldog újévet és ragyogó tekintettel nyugodtan nézhetünk-e felebarátunk szemébe vagy az egyikkel sírni kell és csak a másikkal „avethetünk”? Szívesen hallanánk végérvényesen az Úr vigasztaló szavait: „Ne félj te megvert nyájl!” Szeretnénk magunk mellett tudni testvéreinkben, Őt akiben élünk, vagyunk és mozgunk.

Isten népének az útja nem könnyű pálya. Akik hűségesen követték a Mester hívó szavát, gyakran és váratlanul sok sikertelenséget könyvelhettek el. Az Úr nagyon jól tudta, hogy nem szabad az Őt követőket hosszú időn át bizonytalanságban hagynia. Ezért hordozta és hordozza ma is sorsunkat a szívében. Ezzel árulja el nekünk, hogy a keresztény remény nem álom, hanem valóság.

Isten országa a mi világunk reménysége is, csak az öntudat és Isten tanításának elfogadása által növekszik bennünk. Az Ő szava olyan mint a vetőmag, a földbe elvetve kicsirázik. A gaz ellen is meg kell védeni. Amikor azonban teljesen kifejlődik, százsoros termést is hozhat. (Mt 13,23) A jelentéktelennek látszó külső alkat sem számít sokat, mert a szerény mag akkorára megnőhet, hogy ágai az ég madarait is fészekrakásra csábítják. Ez a mustármag tanítása: „Hasonlít a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet fog az ember és szántóföldjébe vet. Ez kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb minden veteménynél. Sőt akkora fává nő, hogy az ég madarai rászállnak és ágai közt fészket raknak.” (Mt 13,31–32) A jó kenyeret még mindig kovással sütik. Egy csipetnyi elég belőle a búzalisztbe, hogy foszló és ízletes táplálékunk legyen: „Hasonlít a mennyek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony és három véka lisztbe vegyít úgy, hogy az egész megkovászosodik.” (Mt 13,33)

Ne gondoljuk, hogy Jézus szavai, amelyeket az evangélisták följegyeztek nekünk, csupán átmeneti vigasztalást jelentenek számunkra, mint az a tudat, hogy a kemény télre biztosan eljön az életadó tavasz. „Jézus bejárt minden várost és falut, tanított a zsinagógákban, hirdette országának örömhírét és meggyógyított minden betegséget és minden bajt. Ahogy végignézett az embereken, megérett a szíve rajtuk, mert olyanok

voltak, mint a pásztor nélküli juhok: elcsigázottak és kimerültek. Akkor így szólt tanítványaihoz: az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás urát, küldjön munkásokat aratásába.” (Mt 9, 35–38) Itt már nem a barázdába hullott magról van szó, hanem a beérett vetésről.

Krisztus az evangéliumban nem említi meg sokszor a reményt szó szerint, de a fogalma mégsem illúzió nála, hanem valóság, nemcsak jóindulat, hanem öntudatos erény. A remény számunkra azt jelenti, hogy amit Isten az ő terveibe beleszórt, az be is következik, amire nekünk türelemmel kell várni és bizalommal számíthatunk rá. A kereszténység akkor győzi le igazán a rosszat, ha minden tagjában él Krisztus szeretete, a kiengesztelődésre való készség vele és felebarátainkkal, az ő kegyelmének és barátságának, atyai kezének az elfogadása, valamint a hitben és a jócselekedetekben való hűséges állhatatosság. A világban tehát csak akkor beszélhetünk a béke és a szeretet teljes győzelméről, ha azok már az emberek szívében is uralkodnak. Ez pedig lehetséges. Csak a magnak kell jó helyre hullania és az okos gazda példájára gondozni kell az egészséges kifejlődésig.

Korunk emberének helyzete a vallás területén sokkal könnyebb, mint az első keresztényeké volt. Ők csupán Jézus szavára hagyatkozhattak. A történelem nekik nem volt még tanítómesterük. Bennünket az örökérvényű krisztusi tanításon kívül biztosít a történelem is, hogy Isten jelen van a világ életében és nem hagyja magára még akkor sem, ha néha azt gondoljuk, elrejtőzött előlünk. Ez így is van rendjén, mert Ő így gondoskodik a megváltottak gyenge csírájáról.

A mi egyéni életünkben is meghúzódik az elvetett mag csírája és a lisztbe kevert kovász reménye. Annyira nem romolhatott meg semmi sem bennünk, hogy keresztény hitünk éltető ereje pillanatok alatt ne fújna el a nehézségek rosszat jósóló fellegét. Félre a gyermekes aggodalommal és félelemmel. Világítson bennünk az igazság és kegyelem fénye.

Ugyanígy csodás ereje lehet a kereszténység tanának a környezetünkben is. A kibontakozásnál mi is közreműködhetünk. Nem kell félnünk, hogy csak keveset tehetünk és az első látszatra nincsen eredmény. Krisztus nem stopperórával méri a sikert. Az ő mércéje a remény útján a türelem, a kitartás és az események nyugodt kivárása, mert minden teremtménynek meg akarja adni a lehetőséget a bő termésre. Így volt ez a megváltás után minden esztendőben, tehát így lesz 1992-ben is.

OLVASÓINKNAK SIKERES
BÉKÉS, ÁLDOTT
ÚJESZTENDŐT KÍVÁN
A SZERKESZTŐSÉG

Vasárnapi gondolatok

AZ ÉVKÖZI 2. VASÁRNAPRA
(Január 19)

„Egy alkalommal Jézust tanítványival együtt meghívták mennyegzőre a galileai Kánába. Jézus anyja is ott volt.” (Jn 2,1)

Jézus anyja rokonság révén hivatalos volt erre a mennyegzőre — nem maradhatott ki a meghívottak listájáról. Felmerült a kérdés: meg kell hívni a fiát is? Ha pedig meghívják a „vándorlelkész”, nem lehet kizárni tanítványait sem. Így kerültek mindnyájan az ünnepelő közönség sorába.

Jézus szívesen vesz részt az emberek életében, az örömművelés sem kivétel ezalól. Velünk érez a szomorúságban, velünk örül az öröm, vígasság napjain.

„Meghívjuk-e” mi is Jézust életünk napjain, hogy „velünk éljen, velünk haljon?” Vagy, csak ha szükségünk van rá a hajban?

AZ ÉVKÖZI 3. VASÁRNAPRA
(Január 26)

(Jézus visszatért Galileába.) „Hire elterjedt az egész környéken. Tanított a zsinagógákban és mindenki magasztalta őt.” (Lk 4,14b–15)

Nyilvános működésének első idején Jézus inkább tanított, a csodás gyógyítások „még” ritkán fordultak elő. Már tanítására felfigyeltek az emberek. Bekövetkezett lelkükben: „az (isteni) igazság szabadabbá tesz benneteket.” Magyarázni ezt a folyamatot nem lehet, csupán érezni, megélni — ha az ember befogadja ezt az igazságot...

Jézus Istenről beszélt közvetlenül, nem a mózesi törvényt magyarázta. A hatalmas Istenről hallani örömet is hoz, de félelemmel is szolgál: mit szólnak ehhez a vallás hivatalos őrzői? Elfogadjuk-e vagy ki leszünk átkozva?...

Az újdonság híre rohamosan terjed, akár „jó hírről”, akár rosszról van szó. Jézusról semmi rosszat nem mondhatott senki. Benne a jó testesült meg. A jó Isten és az isteni jóság. Ezt érezték az emberek. És mi?

JÉZUS BEMUTATÁSA A TEMPLOMBAN
(február 2)

(Az évközi 4. vasárnap szövege elmarad.)

„Amikor elteltek a mózesi törvényben megszabott tisztulás napjai, Jeruzsálemba vitték (Jézust), hogy bemutassák az Úrnak.” (Lk 2,22)

A mózesi törvények nagy része egészségügyi célokat szolgált. Védtek az egyes ember, egyben a nép életét betegségek, túlterhelés... ellen. A „tisztulási idő” negyven napig tartott, ezután következett a hálaadás és áldozatbemutató a templomban.

Útra kel a Szent Család, hogy a fiúgyermeket bemutassa az Úrnak, a törvény előírása szerint. „Bemutatjuk-e” mi is a született gyermeket az Úrnak?...

(Folytatás a 2. oldalon.)

PROF. DR. MEHRLE TAMÁS OP.:

NEW AGE

Olvásóink talán már hallottak vagy olvastak erről az új vallásról, de nem igen tudják, hogyan ítélik meg. Már megszoktuk, hogy Amerikában lássuk a szekták termőtalaját. A New Agenek is amerikai az eredete. E vallásos mozgalom alapjait már az 1875-ben Helene Petrovna által alapított teozófiái társaságban megtalálhatjuk, később azonban Alice Ann Baily vette át a vezetőszerepet és szervezte meg igazi mozgalommá. Persze valaki felvethetné a kérdést, miért is foglalkozunk az „Életünk” hasábjain ezzel a szektával. Az igazság az, hogy a New Age nem egyszerű szekta a többiek mintájára, hanem valóban egy egészen új, korszakalkotó vallási megújulást akar bevezetni, mely felváltja a kereszténységet. A többi szekták valahogyan mindig keresztények, ha sovány is a dogmatikai alapjuk, a keresztény hitnek mégis egy-egy szilánkját tartalmazzák. Közlebb állnak a katolikus egyházhoz, mint a katolikus egyházhoz. A New Age radikálisan pogány, radikálisan ateista vallásos színezetű mozgalom képvisel. Azáltal, hogy szinkretista módon önmagába olvasztja a legkülönbözőbb eredetű vallásos ideákat, de főképpen keleti ezotérikus elemeket, azoknak tetszik, akik az igaz kereszténységgel alig jutottak kapcsolatba, és azzal a naív tudattal tölti el őket, hogy most végre egy egészen új magatartással az emberiség boldogulását meg tudják alapozni. Ily értelemben a New Agenek „kereszténység utáni” jellege van. Ma már milliókra rúg a mozgalom követőinek a száma, és nemcsak Amerikában, hanem lassanként Európában is hódít. Jámornak látszó iratai bizony a keresztény hívőket is megzavarhatják hitükben, főképpen, ha a saját vallásukat is alig ismerik.

Mi a New Age célja, mondjuk programja, amellyel igyekszik az embereket megnyerni? A New Age propagandistái egyrészt a jelen idők átalakulására hivatkoznak, másrészt azon vannak, hogy az emberekben tudatosítsák elszigeteltségüket, elnyomatásukat, elégedetlenségüket. Ugyanakkor a bennük és a természetben rejtőző erőket hívják fel figyelmüket, melyre támaszkodva

VASÁRNAPI GONDOLATOK

(Folytatás az első oldalról)

Egy-egy, az Úrnak bemutatott és neki ajánlott gyermekről megfelelően kell gondoskodni. Nemcsak ruházattal, étellel, de lelkiekkal is megfelelően kell el látni, hogy istengyermeki helyzetének, hivatásának — nem csupán a papi hivatás értelmezésében — eleget tehesen.

AZ ÉVKÖZI 5. VASÁRNAPRA (február 9)

„Jézus a Genézreti-tó partján állt. Nagy tömeg sereglett köréje, hogy hallgassák Isten igéjét.” (Lk 5,11)

Isten „ott áll” és vár. Várja, hogy jöjjenek az emberek. Meddig kell várnia egy-egy emberre... Aki talán soha nem érkezik meg...

Milyen türelmes az Isten. Áll és vár ránk. Mi pedig szaladunk fontos(nak vélt) apró gondjaink után vagy elől. Persze türelmetlenül...

Az összesereglett embereket tanítani fogja Jézus. Megértik-e, befogadják-e szavait, igazságait? Lesz-e erejük megvalósítani a lelki lépéseket Isten felé?

Fejős Ottó

együttes összefogásban egy új és boldogabb világot teremthetnek. A New Age apostolai az embereket főképpen elszigeteltségükből kívánják kiragadni. Akárcsak a II. Vatikáni Zsinat, ők is az idők jeleit vizsgálják és korunk diagnózisának a megállapításában sokszor hasonló eredményre is jutnak. A különbség főképpen az orvosság megjelölésében rejlik. Míg a II. Vatikáni Zsinat minden baj orvosságát a Krisztushoz való megtérésben látja, a New Age reménységét az ember önmegváltó tevékenységére alapozza. Nem elég korunk bajait látni, — mondják — nem elég elszigeteltségünktől szenvedni, össze kell fognunk a többiekkel, együtt kell gondolkoznunk, együtt kutatnunk, és együtt cselekednünk azokkal, akik hasonlóképpen gondolkodnak, mint mi. Ha mindnyájan igénybe vesszük a bennünk szunnyadó képességeket, talentumokat, ha legalább önmagunkban átalakulunk, akkor máris tevőlegesen átalakítjuk a világot.

E felhívásnak sokszor szinte profétai színezete van. Ha körül nézünk — mondják — nem látjuk, hogy valami készülőben van a világon? Vegyük észre, hogy a nagy változás már folyamatban van. Csatlakozunk azokhoz, akik hasonlóképpen éreznek mint mi, teremtsük meg a szentek új közösségét! Az eddigi civilizációk haldokolnak, a tudomány és technika ugyan jóléttel ajándékozta meg az emberiséget és továbbfejlesztette a civilizációt, azonban ugyanakkor tengerenyi bajt zúdított az emberiségre: környezetszennyeződést, materializmust, hitványtságot. Az egyének elveszítik egyéniségüket, a társadalom anoním számaivá alacsonyulnak, olyanok, mint az aranykalitkába zárt madarak. De most már ébrednünk kell, hogy a lélek kultúrája felváltja a személytelen technikát. Az öntudatnak diadalmasodnia kell az anyag felett, az átérzésnek az értelmén.

Csodálkozhatunk-e azon, hogy sokan, főképpen akik a kereszténységet inkább csak hírből ismerik és maguk is szenvednek a mai kor bajaitól, világnézeti tájékozatlanságukban a New Age mozgalomhoz csatlakoznak? E mozgalom propagandistái ki is használják e helyzet előnyeit, sőt tanításuknak tudományos színezetet is próbálnak adni azáltal, hogy asztronómiai tényekre hivatkoznak. Az asztrológiának, mint még látni fogjuk, a New Age rendszerében fontos szerepe van. Tekintve, hogy 2000 körül Napunk a Vízöntő korszakába lép, a New Age fellépését a Vízöntő korszakával hozzák kapcsolatba. A múltban az emberiség egy ideig a Bika konstellációjában élt, ez volt Mezopotámia királyságainak és vallásainak korszaka. A Kos korszaka kedvezett a zsidó és keresztény vallás kialakulásának. A Hal korszaka a keresztény vallás és egyház diadalmas elterjedéséhez járult hozzá. Most azonban a Vízöntő korszaka következik, melyben a New Age az összes többi, de főképpen a keresztény vallást felváltja. Mondanunk sem kell, hogy ebből tudományosan csak az igaz, hogy a Nap az évezredek folyamán csakugyan a tizenkét csillagképre osztott ún. állatövnek más és más részével konstellációba lép, a többi csak igazolhatatlan feltevés és mese.

Következő cikkeimben közelebbről ismertetjük majd a New Age rendszerét és igyekszünk tárgyilagosan kiértékelni.

„Nem vagyok tökéletes” (5)

Robert J. Furey, fiatal amerikai pszichológus „So I'm not Perfect” (Nem vagyok tökéletes), — alcíme szerint „A psychology of humility” (Az alázat lélektana) című könyvéből. Ismerteti és magyarra fordította Puskely Mária.

ALÁZAT — BIZTONSÁG — LELKI EGÉSZSÉG

Akkor fedezzük fel az élet beláthatatlan távlatait, amikor nyugodtan szembenézünk mind a sikerekkel, mind a kudarcokkal. Elfogadva, hogy az életben van jó és van rossz, lassanként életbölcseiségre teszünk szert. Sokszor nehéz az embereket elfogadni, de talán a legnehezebb a fájdalom, a betegség, az igazságtalanság, és a csalódás elviselése. Többnyire csak egy dolgon változtathatunk, saját magunkon. Ehhez megint csak alázatra van szükségünk. Különben, ha a dolgokat, embereket, körülményeket stb. akarjuk megváltoztatni, falba ütközünk, és a világ a szó szoros, valamint átvitt értelmében elsötétül előttünk. Vagy falat húzunk magunk köré, s megszakad kapcsolatunk a reális világgal. Hová vezet ez?

Mindenkinek nagyon jót tesz, ha valamilyen formában igazságtalanság történik vele. A növekedés és az alázatban való megszilárdulás kivételes alkalma lehet ez.

Olyan világegyetemben élünk, amelyet nem mi teremtettünk. Életünket felsőbb Hatalomtól kaptuk, akit nem tudunk teljesen megérteni. Nem mi akartuk születésünket. Társainkkal osztozunk a világ bizonytalanságában, s ez olykor rémisztő lehet. Bennünk szunnyad a képesség, hogy igazságban éljünk: elfogadva a világot, az élet adottságait, egymást és saját magunkat. Elismerjük, hogy a világegyetemben nincs minden a mi ellenőrzésünk alatt. Csak az alázatos ember tudja fölfogni az univerzum bonyolultságát. Ez nem azt jelenti, hogy mindent fölfog, hanem azt, hogy mélyebb összefüggéseket lát meg, mint a pökhendi és erőszakos ember. Minden felnőtt ember — tudatosan vagy tudat alatt — eljut arra a meggyőződésre, hogy rászorul egy felsőbb Hatalomra. Mindnyájan tapasztaljuk törekvésünket. Isten létét az alázatos ember éli meg világosan. S szabadon választja Őt, akit fölfogni nem tud. de akiben felismeri a személyes szeretetet. Az Egyetlent, akitől törekvésében, halálraszánt voltában segítséget kaphat. S alázata készíti arra, hogy Isten felé nyújtsa kezét, aki már „előbb szerette őt”. Sok ember csak a mély bánatban talál rá. Nem kell tehát félni esendőségünk, gyöngeségünk megtapasztalásától! A fontos, hogy az életet Isten ajándékaként fogadjuk el, és olyanra váljunk, hogy önmagunkat ajándékként adhassuk vissza Istennek. Erre tanít Robert J. Furey elgondolkodtató könyvében.

HALÁL

Az emberi életnek nincs nagyobb korlátja, mint a halál. Korlátozza saját és szereteteink életét. Meg kell vele barátkoznunk, integrálnunk kell, hogy el tudjuk fogadni. Nem megoldás pl., ha a szülők tagadják a gyermekek előtt egy nagy szülő halálát. A gyermek többet lát, mint azt szülei képzelik. S ha azt tapasztalja, hogy elhallgatják előle a valóságot, félni kezd a haláltól. El kell fogadnunk, hogy mindnyájan halandók vagyunk; merjünk súlyos betegekkel a halálról beszélni; az őszinte eszmecsere mélyíti az élet értékelését mindkét félben. Az élet túl rövid ahhoz, hogy passzívak legyünk, hogy a halálfélelem miatt nem engedjük kibontakozni képességeinket. A halál is szolgálhat növekedésünkre: a másoké és

a magunké is. A gyász fájdalmas időszakát is alázatnak kell áthatnia: amikor ki merjük fejezni fájdalmunkat, haragunkat, keserű érzelmeinket, elismerjük sebezhető, törekény mivoltunkat. Az egészséges lelkületű ember elfogadja gyöngeségét, tud segítséget, támaszt kérni, nem akar emberfeletten erős lenni. Ez utóbbi magatartás idegösszeroppanást vagy más betegséget okozhat. A gyászban el kell fogadni a megváltoztathatatlant; ez nagy mértékben növelheti az emberben az alázat erényét.

A halál az élet legnagyobb misztériuma. Nem ismerjük az órát, mégis bizonyos: mindnyájan meghalunk. Ha ezt elfogadjuk, az élet addig ismeretlen mélységei nyílnak meg előttünk.

(Vége)

ÜJÉVI TÜNÖDÉS

(Folytatás az első oldalról)

„Folytatás az első oldalról”) *nak ezért imádkoztak ezekben a napokban Budapesten a Taizé-i perjel, Roger testvér vezetése alatt, Európa fiataljai.*

Újév napján a „béke világnapját” üli meg a kereszténység, abban a tudatban, hogy a békegalamb nem „sültgalamb”, amelyre tátott szájjal lehet várakozni: a békét meg kell teremteni és erre is csak azok képesek, akik új emberekké váltak, akik lélekben megújultak.

Az egyház az új évet Mária-nak, Isten anyjának ünnepével kezdi, az ő oltalma alá akarja helyezni. Az ő „igen”-jével Isten tervei szerint vette kezdetét az emberiség megújulása. Miért ne folytatódhatná az ő közbenjárásával az Úr 1992. esztendejében?

Vörösmarty, a világban megélt sok szörnyűség láttán felkiáltott: „Az ember sárkányfog vetemény... nincsen remény!...” Ma, sokkal több szörnyűséget megélve és nap mint nap tapasztalva, meggyőződése, hogy nagy költőnk tévedett: az ember Isten-mag vetemény, van még remény! És ez a záloga annak, hogy 1992 is lehet „új” év.

Újévi tünődésem végén ehhez kívánok szívből áldást, békességet!

Hírek — események

A különleges európai püspöki szinóduson — amely november 28-tól december 14-ig tartott — a magyar katolikus egyház részéről Seregély István egri érsek, a püspöki kar elnöke, Dankó László kalocsai érsek, Takács Nándor székesfehérvári püspök, Keresztes Szilárd nyíregyházi-hajdúdorogi görög katolikus püspök, Hegedűs Kolos ferences tartományfőnök, továbbá Szilas László jezsuita történész, Lukács László piarista atya megfidiyelőként és a Kalocsai Iskolánövér tartományfőnöknője, Nagy-Pál Mária consummata nővér vettek részt. A romániai magyar katolikus főpásztorok közül meghívást kapott a gyulafehérvári segédpüspök, Jakubinyi György,

*

Romániában a görög katolikus egyház helyzetében még nincs változás. Mureșan máramarosi görögkatolikus püspök közlése szerint egyházmegyéje kétezer templomából eddig csak kettőt (!) sikerült az ortodox egyháztól visszakapnia. A szentmiséket a sokezer hívő előtt még mindig szabad ég alatt kell tartaniok. A kormány mindennemű támogatást vagy jóvátételt visszautasított.

A külföldi magyarok püspökének pásztorlevele

Kedves magyar testvéreim!

Ismét eltelt egy év, tele világtörténelmi eseményekkel, és remélhetőleg sok kegyelemmel is. A külső történések mögött illene észrevennünk az Isten rejtett működését a történelemben, de még inkább a lelkek mélyén. Ezt azonban csak a hit szemével lehet meglátni. Az Úr Jézus megtestesülése és születése láthatóvá tette számunkra a Mindenható Istent, és ezáltal lehetővé tette, hogy a láthatatlan, de nem kevésbé valós világ szeretetére ragadtassunk. Karácsony tika tanítson minket arra, hogy a pusztanyagiakon kívül felismerjük, megszeressük és értékeljük többre a láthatatlan, szellemi, lelki világot és annak értékeit. Így felül tudunk majd kerekedni a mindennapi élet pesszimista propagandáján és meg fogjuk látni, hogy „ahol a bűn elhatalmasodott, ott még bővebben árad a kegyelem” (Róm 5:20). Ez a keresztény élet realista optimizmus, amelyet nekünk sohasem szabad elfelejtenünk.

EREDMÉNYEK ÉS GONDJAINK

Az elmúlt esztendőben sikerült ismét számos magyar közösséget meglátogatnom Észak-Amerikában, Dél-Amerikában, Ausztráliában és Európában. Mindenütt nagy örömmel tapasztaltam, hogy mennyire együttéreznek a magyarok az otthoniakkal és a világon szétszóró testvéreikkel. A püspök személyében is ennek az egységnek a jelét látják, mely Krisztusban és magyar szellemiségükben összekapcsolja őket a világ bármely táján, különösen a távoli vidékeken. A lelkipásztori látogatás alkalmával természetesen előjönnek a nehézségek és problémák is. Ezek között az a tény, hogy fogyunk. Ez ugyan természetes folyamat, mert az első generáció lassan kihál, és érthető módon, a második és harmadik generáció már egyre inkább integrálódik a külföldi környezetbe. (Ehhez járul az is, hogy akárcsak otthon, idekint is csökken a születések száma!). Következésképpen az elmúlt években egyre több magyar templomot kellett feladni, vagyis átadni a helyi egyházmegye szolgálatára, ami önmagában nem baj, hiszen magyar kezdeményezéssel a világegyház gyarapodik és a magyar templomok otthonává válnak az új emigránsoknak a világ ama országaiból, ahol most élnek át a tragikus idők. Adjunk hálát a jó Istennek, hogy a magyar emigráció napjainkban nem gyarapszik tömeges új érkezőkkel, mert odahaza maradnak azok, akik hajlandók építeni az új magyar jövőt.

LELKIPÁSZTOROK HIÁNYA – VILÁGIAK SZOLGÁLATA

A másik nagy problémája a magyar közösségeknek a lelkipásztorok hiánya. Papjaink nagyrésze velünk együtt kiöregedett a sokévi, igazán hősiességében, jóllehet még mindig nagy lelkesedéssel törődnek a rájuk bízott nyájjal.

ÚJÉVI NÉPÉNEK

*Szép kelet, szép nap, nincs benned homály,
Mert az örök nap benned a király.
Új esztendőben új szívekkel
Dicsérjük Jézust énekekkel!*

*Ó, tarts meg minket még több időkre,
Virradjunk boldog, szebb jövőre.
Új esztendőben új szívekkel
Dicsérjük Jézust énekekkel!*

Alsóór: (Unterwart).
Volly István gyűjtése, 1974.

Jónéhányan hazatértek Magyarországra, ahonnan a jelen körülmények között nem lehet utánpótlást várni. Sajnos, az emigráció nem termelt ki papi és szerzetesi hivatásokat, akik folytatni tudnák a munkát. Az is igaz, hogy gyakran nagyon nehezzé tettük papjaink életét, akik így korán felemésztették életüket az Úr szolgálatában. De ne sírunkozunk. Örömmel tapasztaltam, hogy ott, ahol már nincsen magyar pap, a világi hívek lelkesen továbbra is összetartják a magyar közösséget, látogatják a betegeket, segítik a rászorulókat és szervesen részt vesznek a helyi egyházmegye életében. Ez öröndetes jelenség, mert bizonyítja, hogy a hívek nem mindent a paptól várnak el, hanem tudatosítják, hogy ők az Egyház, az ő felelősségük, hogy fennmaradjanak. Azután a normális fejlődés arra is rávezet, hogy integrálódjunk a helyi egyházmegyébe, amely bennünket befogadott és hathatósan segített át a kezdeti nehézségeken. A magyar közösségek nem lehetnek idegen testek egy külföldi egyházmegye kebelében. Tudatában kell lennünk, hogy a katolikus egyház egyetemes szeretete minden népet befogad és átölel, mert hiszen „katolikus”. Nemzeti múltunk, hagyományaink vallásos téren is ezt a helyi egyházat kell, hogy gazdagítsa. Hiszen talán éppen ez a külföldre került magyarságnak a hivatása: ezeréves értékeinket, szentistváni hagyományunkat megmutatni a nagyvilágnak és életünkkel tanúsítani azoknak élet-adó, gazdagító jelentőségéről. Ez természetesen azt jelenti, hogy őszintén éljük keresztény életünket, melyet ajándékképpen kaptunk ősinktől. Ott is, ahol esetleg már nincsen magyar szentmise, kötelességünk csatlakozni a helyi egyház nyelvén az egyház közösségéhez. A vasárnapi szentmise legyen egyik, talán központi jele annak, hogy hűségeseink maradjunk „Istenhez, Egyházhhoz és magyar hivatásunkhoz”.

Jónéhány helyen virágzó magyar egyházközségeket találtam. Csodálattal kell adóznom a papok és hívek nagylelkű, áldozatos munkájának, mellyel a templomot, az egyesületeket, az iskolákat fenntartják és ápolják. Tisztelettel hódolok azon szülők, tanítók, cserkészvezetők előtt, akik a magyar nyelv ápolását és továbbadását nagy áldozatok árán is feladatuknak tekintik. De nem lenne helyes kizárni azokat a magyar közösségekből, akik már nem beszélnek tisztán szép magyar nyelvünket, jóllehet bennük is magyar vér csobog, magyar gyökereik vannak. Legyenek továbbra is büszkék ősikre és főképpen őrizzék, táplálják azt a magyar lelkiséget, amely őket is igazán magyarrá teszi.

HAZAVITTUK

MINDSZENTY HERCEGPRIMÁST

Az 1991-es évben két egyedülálló történelmi eseményben volt része a magyar egyháznak és a magyar népnek. Májusban hazavittük Mindszenty hercegprímás földi maradványait. Megható ünnepség volt ez mindannyiunk számára. A külföldi magyarok nevében búcsúztattuk őt Máriacellben, aztán Hegyeshalomnál visszaadtuk őt a magyar népnek, majd Esztergomban ünnepélyesen, százezer hívő részvétele közepette elhelyeztük őt a bazilika kriptájában. Amint az esztergomi ünnepségen mondtam: „Elhoztuk őt most, nem azért, hogy a győzelem megérdemelt babérszuszorójában ő is részesüljön, — erre ő

sohasem tartott igényt, — hanem hogy részt vegyen szeretett magyarjaival együtt a magyar egyháznak és az országnak újjáépítő, még sok áldozatos munkát követelő, de reményekkel teli munkájában”. A halott pásztor most Esztergomból szól minden magyarhoz és arra figyelmeztet, hogy az ország újjáépítéséhez, a nagy nemzetnevelő munkához kell, hogy „minden erő, minden álm, minden vércsepp összeálljon”, mert minden malmunknak újra járni kell! Mi külföldi magyarok nem feledkezünk meg róla, elveiről és intelmeiről. Továbbra is szívünkbe van zárva és amikor csak tehetjük, elzarándokolunk esztergomi sírjához, de máriacelli volt nyugóhelyéhez is, hogy kérjük hathatós közbenjárását országos dolgainkhoz és egyéni problémáinkhoz.

A SZENTATYA MAGYARORSZÁGI LÁTOGATÁSA

A másik nagy esemény a Szentatya augusztusi látogatása volt Magyarországon. Negyvenöt év erkölcsi sivársága után a magyar nép jórésze lelkesedéssel fogadta a Szentatya szívből jövő, együttérző, a magyar nép múltját, jelenét jól ismerő, bátorító és lelkesítő szavait, melyek arra buzdítottak, hogy elfeledve a múltat, neki kell rugaszkodnunk a jövőnek, és sziklára kell építenünk az új házat, a magyar nép házát az európai közösségben. Ez a szikla maga Jézus Krisztus és az ő egyháza. A homokra épített rendszer összedőlt. Új emberekre van szüksége a magyarságnak, akik ezt a munkát elvégzik. A feladat nem csekély, de nem is lehetetlen. Az ország nem először áll ilyen újjáépítés előtt. A Szentatya bízik abban, hogy most is megállja helyét a magyar. Igaz, hogy ehhez kemény munkára, áldozatokra, nagy türelemre van szükség. Nem lehet a múltat visszasírni, hanem az idők jeleit látva újat kell teremteni a romokból is. De nem elég csak a munka. „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők” (Zs. 127). Ezért továbbra is buzgón kell imádkoznunk az Egek Urához, a Magyarok Nagyszónokával és magyar szentjeinkkel együtt, hogy a szabadság elnyerése után most tanulja meg népünk, hogyan kell a szabadsággal élni, hogy az ne gyöngítse, hanem emelje fel nemzetünket. A Szentatya látogatása új reményt adott a magyar népnek. Rólunk, külföldön élő magyarokról sem feledkezett meg, hiszen minden magyart szeretettel ölelt szívére. Nekünk sem szabad megfeledkezni róla, és szavait komolyan fontolóra kell vennünk, mert irányt mutatnak hivatásunk betöltéséhez. Ezért olvassuk beszédeit, amelyek már könyvalakban is megjelentek, és merítsünk táplálékot belőlük mindannyiunk számára.

SEGÍTSÜK AZ OTTHONIAKAT ÉS MÁSUTT SZENVEDŐ TESTVÉREINKET

Végezetül hadd kérjek valamit híveimtől. Mivel a magyarságnak odahaza nagy az ínsége anyagiakban, segítsük őket tehetségünk szerint. Ne feledkezünk meg a felvidéki, kárpátaljai, erdélyi és délvidéki magyar testvéreinkről sem, akik még mindig igen nehéz időkben élnek át. De az anyagi segítségen felül segítsük őket imáinkkal is. Az ima-apostolság napi felajánlásával, rózsafüzér imádkozásával, szentmiséinkkel és szentáldozásainkkal mindannyian, gyermekek és idősek, különösképpen a betegek, igen sokat segíthetünk testvé-

reinknek. Egyesülve a Szentatya általános és havi szándékaival, különösen fohászunk magyar hazánkért, és főleg azért, hogy legyenek papi, szerzetesi, nevelői hivatásaink, akiken múlik majd a magyar jövő.

Megköszönöm ezúttal mindazoknak a szíves fogadtatást, akikkel alkalmas volt az elmúlt évben találkoznom. Az 1992-es esztendőben is több magyar közösséget töreksem majd meglátogatni, főképpen Skandináviában és Németországban. Igyekszem lassan mindenüvé eljutni, ahol magyarok élnek és hisznek, remélnek, szeretnek.

Szeretettel a mi Urunkban:

Torontó, 1991. Karácsony.

MIKLÓSHÁZY ATTILA S. J.
a külföldi r. k. magyarok püspöke

Seregély érsek a színóduson

Az európai püspökök decemberi Római Szinódusa élénk figyelemmel hallgatta meg Seregély István egri érsek, a Magyar Püspöki Kar elnöke felszólalását.

Seregély István egri érsek felszólalásában hangsúlyozta, milyen meglepetésként érte az egyházat a politikai rendszer megváltozása és az utána újjáéledő keresztény hitélet ereje, amelynek újabb lendületet adott II. János Pál pápa magyarországi lelkipásztori látogatása.

A pápa látogatása után egyre nyilvánvalóbb, hogy nem evilági intézményt kell megújítani, hanem Isten itt élő népének életét, azt az Egyházat, amely megváltozhatatlan történelmi eseményre, Jézus Krisztus misztériumára épül. Egyre nyilvánvalóbb, hogy az egyház lelkipásztorokodásának elsődleges területe annak a kisebbségnek hiteles szolgálata, amely az elmúlt 40 évben hűségese maradt Krisztushoz.

Az érsek a keresztényi irgalom szellemében szólt arról, hogy a magyar papoknak „igen nagy irgalommal kell fogadnia a zord idők elsodortjait, akik féltéken, tájékozatlanul közelednek az elhagyott otthonhoz, az egyházhhoz”.

Az evangelizálás munkájához azonban eszközökre is szüksége van az egyháznak, mondta az érsek, és a következőket nevezte meg:

1.) „Várjuk az Egyetemes Katekizmust, amely lehetővé teszi a vallási ismerethiány és torzulás helyrehozását”.

2.) „Az újonnan felszabadult országok egyháza keresik a megbízható teológiát. Nem megbízható az a teológia, mely csak vélemények gyűjteménye”.

3.) „Szükség van a világnak tevékenyebb részvételére a liturgiában, amely megújult a II. vatikáni zsinat szellemében. De a liturgia csak fegyelmezett lehet, és nem homályosíthatja el az apostoli papság Krisztus adta szolgálatát”. Ezenkívül hangsúlyozta még a szentségi bűnbánat szellemét és gyakorlatát, szükségességének megőrzését, mert „csak ez ad módot a visszatérőknek, hogy a nyilvánosság kizárásával visszaintegrálódjanak az egyház életébe”.

Szükségnek tartja a Szentszékekkel való folyamatos kapcsolattartást, valamint az európai keresztény élet nyugodt kibontakozásához, fejlődéséhez a nemzeti vallási kisebbségek nemzetközileg elismert jogainak megfogalmazását.

Fölvetette egy közös keresztény rádió- és tévéállomás létrehozásának gondolatát, továbbá kérte a szerzetesrendeket, hogy „tartsák lelkiismereti kötelességüknek, hogy misszionárius lelkületű fiatal szerzeteseket küldjenek a szerzetesi élet újjáalakításához”. (M. K.)

GYERMEKEKNEK

Kedves Gyermekek!

Tudom, hogy nagyon sokra értékelték születek szeretetét, ragaszkodását irántatok s ez így van rendjén. Abban is biztos vagyok, hogy a boldogságtól gyorsabban ver a szívetek, ha születek mások előtt is elmondják, mennyire szeretnek titeket.

Jézus megkeresztelkedésekor a Mennyei Atya hangját egy seregnyi ember hallotta: Te vagy az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik." Milyen boldogság

magától Istentől ilyen szavakat hallani s milyen jó lenne, ha rólunk is ugyanígy nyilatkozna. Ezt a boldogságot nekünk is megadja a Mennyei Atya. A mi megkeresztelésünkön ugyanezzel a szeretettel fogadott minket is fiainak, ha nem is zengett szózatától a környék. Ugyancsak a szeretetet, boldogságot adja számunkra életünk minden napján, ha úgy akarunk élni, ahogy Isten gyermekeihez illik, vagyis az Ő útmutatása, tanítása szerint.

János atya

FIATALOKNAK

A katolikus egyház a polgári élet ünneppel kezdi. Nyitásként egy nevet állít az év napjai elé. Jézus nevét. Erről ad hírt az ünnep evangéliuma:

„Nyolc nap telt el Jézus születése után. Ekkor kellett a mózsi törvényben előírt szertartás szerint nevet adni a Gyermekeknek. A Jézus nevet adták neki. Így nevezte Őt az angyal, amikor megtestesülését hírül adta.” (Lukács 2,16-21)

Hogyan is köszönhetnénk egymást másképpen első találkozásunkkor az 1992-es évben, mint a hagyományos köszöntéssel: Boldog új élet kívánok! Még cseng a fülem a szilveszter esti petárdák és röppentyűk dörrenéseitől, süvöltő pattogásától — de ma már, az ünnepek elmúltával — végre csend van körülöttem. Megy, rohan az élet, az idő tovább: új esztendő, új remények. No, de ne fussunk olyan gyorsan előre! Ne feledjük ilyen hamar az elmúlt évet, bár már végérvényesen a múlté, de biztosan emlékeztek még: tavaly is ezzel a jókívánsággal köszöntöttük szüleinket, barátainkat: „Boldog új élet kívánok!” S kérdem, valóban boldog volt-e? Teljesült minden tervünk, kívánságunk, vágyunk? S már hallom is a választ: bizony volt az öröm, a siker, a boldogság mellett kudarc, bánat, csalódás is. Talán sokat vártunk tőle?

Bizonyára ti is szeretitek a könnyűzenét, táncdalokat. Elég rég volt már, amikor utoljára hallottam, de még most is fülemben cseng egy régi sláger: „Mind den ember boldog akar lenni...”

Igaz. Te is, én is, mindenki. De vajon mi áll boldogságunk útjában? Miből fakad az ember boldogsága? Ti mit gondoltok róla?

Boldogság: siker, előrelépés a tanulásban, munkában, sok zsebpénz, hosszú vakáció, jó barátok... Csak ennyi?

Nézzünk egy másik változatot.

Boldogság: jók voltak hozzám, szerettek, értékelték munkámat, elfogadtak, megbocsátottak amikor hibáztam... S te (én, mi) hogyan viselkedtél?

A Holdon járt egyik űrhajós (Armstrong) így számolt be első lépéséről: „A felszínen finom por... Alig egy ujjnyit süppedek bele. Jól látható lábnyomokat hagyok a finom homokszemek között. Ezek a lábnyomok, mivel a Hol-

don nincs se szél, se víz, egy millió évig is talán megmaradnak...” Az elmúlt esztendő sok kudarca, sikertelensége — az, hogy nem volt felhőtlen a boldogságunk — talán éppen ebben gyökerezik: nem kezdtük jól, nem hagyott nyomot jóságunk, szeretetünk, hitünk senkinek a lelkében!

Nemcsak régi múlt idők slágerszövegei csengenek a fülemben, hanem egy nagyon kedves egyházi ének hangjai is, amelyeket az elmúlt napokban gyakran énekeltünk:

„Hogyha megtartasz még több időre,
Virradjunk boldog, szebb jövőre.
Új esztendőben új szívekkel,
Dicsérünk Jézus énekekkel.

Új esztendőben, új szívekkel? Ez sugja meg nekünk a boldogabb új esztendő titkát? Én úgy érzem, igen. Jézus nevével indulva, megújult, nyitott szívvel elfogadni, várni az előttünk álló 366 nap adta lehetőséget. Lehetőséget egy boldogabb, teljesebb életre, s ebből a teljesebb életből nem hiányozhat Jézus — Isten.

Mégegyszer: Boldog új élet kívánok!

Pál atya

KÖSZÖNET JULIKA NÉNINEK

Ő volt a cserkészvezető, aki lelkében megmaradt fiatalnak, bár az évek elszálltak fölötte. Ő írta hónapról hónapra lapunk gyermekeknek szóló rovatát, amelyhez később hozzá vette a fiatalokhoz szóló evangéliumi magyarázatokat. Búcsúzik tőlünk, rendjének, a „Jézus Szíve Leányai”-nak magyarországi újjáépítésében kapott többszörös feladatot. Most majd a rend munkája iránt érdeklődőknek mondja el a Krisztus-követés útját-módját.

Köszönjük, hogy öt éven át gondozta az „Életünk” hasábjain a fiatalokat, Isten fizesse meg neki erővel, egészséggel és kegyelmi áldásával.

Utódainak, Takács Pál atyának, aki a fiatalokhoz ír és Merka János atyának, aki a gyermekrovatot vette át, kívánunk szívből sok kegyelmet, hogy „ügyesen írjanak” Jézusról...

A szerkesztő

Quo vadis — Kastl?

Iskolánk története és hírneve a kívül-állókra is nagy hatást gyakorol. Ezt tapasztaljuk napról-napra, egyre nagyobb mértékben. Megérte tehát az emigráció kitartása eme egyedülálló magyar szellemi központ mellett, azoké, akik megalapozták gimnáziumunkat és átsegítették a nehézségeken. Úgy látszik, beteljesedik Dr. Streibl bajor miniszterelnök 1989-ben elhangzott jóslata, hogy a Magyar gimnáziumra még szebb és biztosabb jövő vár. Most a bajor állam elvállalt 30 magyarországi diákot s munkánk elismeréséül a bajor Kultuszminisztérium iskolánknak az „európai gimnázium-modell” címei adományozta. Nem ajándékot kaptuk, hanem mert meggyőződtek róla, hogy iskolánk színvonala minden téren európai. Tudatos keresztény alapokon nyugvó nevelési módszerünket a hivatalos hatóságok sokra értéklik, a szülők pedig megkövetelik. Jó hírünk a Magyar Művelődési Minisztériumig is eljutott, ennek volt látható jele a magyar államtitkár kastli látogatása. De a tanulók szülei is Kastl mellett döntenek. Miért van ez így? Bizonyára nem véletlenül. Hanem annak a kiegyensúlyozott, odaadással párosuló tanításnak és nevelésnek köszönhetően, amit a németek „Mut”-nak, bátorságnak neveznek. Csakugyan, hol tanítanak még manapság európai viselkedési modort, tiszteletadást, udvariasságot? Megkövetelik-e mindezt egyáltalán? Vagy bele kell törödni abba, hogy az iskolaudvar kábítószeres piaccá váljék?

Hol a kiút? — A ma sokat hangoztatott „Európa” a kereszténységen keresztül vált azzá, amiért büszkén hangoztatják. A mi útkeresésünket a Tízparancsolat motiválja, mutatja az irányt a morális célok felé. Akkor is, ha az ilyesmi ma nem divatos. Nos, Kastlban nem úszunk a divatos árral és senkit nem kényszerítünk erre. Megpróbálunk elmélyült lelkületű, magukkal szemben is igényes fiatal lányokat és fiúkat nevelni, szép szóval, de következetesen. Hogy ez mennyire sikerült, annak legfőbb kifejezője iskolánk jóhíre. Legutóbb a budapesti Kossuth Rádió négy munkatársa egész hetet töltött el a régi várfalak közt és innen sugároztak műsort Magyarországra. Érkezésüket nemcsak mi, hanem az egész járás nagy érdeklődéssel várta, hiszen nem csak az iskolánkról, hanem a környék gazdasági, kulturális és turisztikai nevezetességeiről is beszámoltattak bennünket riportok formájában. De a nekünk szóló előadásukat is nagy siker koronázta. Minden esetre igen jól érezték magukat a kastli milióban és kellemes tapasztalatokkal térhettek haza.

Elutazásuk után újabb megtiszteltetés ért bennünket. Kada Lajos érsek, Németország pápai nunciusa, az eichstätti püspök, Karl Braun kíséretében tisztelt meg bennünket látogatásával. Sorra járták a tantermeiket és diákszobákat, érdeklődésük minden tanárban, diákban mély nyomokat hagyott.

Quo vadis — Kastl? Hangzott el pár évvel ezelőtt pünkösdi ünnepségünkön. Úgy véljük, tudjuk az utat. Az oly sokat propagált közös Európában a mi európai ranggal kitüntetett gimnáziumunknak megvan a helye. De ez csak a tanulmányi keret. Fontosabb benne foglalt tartalom. Mibenlétét a szülők szokták tömören meghatározni, ha megkérdezik tőlük: Mit várnak az iskolától? — Nevelést és intenzív nyelvtanulást — hangzik a sokszor elhangzó válasz. Ez az a két elem, ami iskolánk jellemzője. Annak is örülünk, hogy diákjaink egyre inkább

partnert látnak bennünk s nem maradi, a világ fejlődéséről lemaradt szürke tanerőket”. Most éppen külsőleg is modernizáltunk, az internátusban új szobákat létesítünk, ezek modern berendezésére az idén több mint 200 ezer DM-et fordítunk. Célunk megteremteni diákjaink későbbi boldogulásának előfeltételeit, ezek: az értékek tisztelete, igényesség, teljesítőképesség és talpraesettségek. Hogy jó úton haladunk, ezt nemcsak másoktól, hanem volt diákjainktól is hallunk, akik egyetemi tanulmányaikat legtöbbször kitűnő eredménnyel végzik és újra meg újra meglátogatják volt iskolájukat.

Quo vadis Kastl? — Előre, de nem az árral!

Szalay András igazgató

KASZAP ISTVÁN BOLDOGGÁAVATÁSI ÜGYÉRŐL

P. Bóday Jenő SJ viceposztulátor, Kaszap István egykori noviciustársa tájékoztatója szerint: Kaszap István boldoggáavatási ügye 1948 márciusában már előrehaladott állapotban volt. Az akkori Rítuskongregáció prefektusa, Micara bíboros hivatalosan közölte, hogy XII. Pius pápa, Isten szolgája Kaszap István boldoggá- és szenttéavatási perében, melynek tárgyalásai akkor a Szentszék elé kerültek, az ügy előterjesztőjévé Tedeschini bíborost nevezte ki. Ezután a vasfüggöny legördülése miatt évtizedekre megállt az ügy, hiszen nem volt mód a további hazai eljárásokra.

Kaszap István tisztelete azonban a lelkekben tovább élt. Erről tanúskodnak székesfehérvári sírja körül megjelent zarándokok, emléktáblák, a régebben és most is beküldött imameghallgatások. 1990. őszén a hívek körében aláírásgyűjtés zajlott, és ehhez a kéréshez 27 magyar főpásztor is csatlakozott.

A jelenlegi helyzet az, hogy az 1983 óta érvényes egyházi eljárás mód értelmében kiegészítő kihallgatásokra van szükség. Ezeknek célja, hogy összegyűjtsék azokat az adatokat, amelyek segítenek Kaszap Istvánt bensőségebben megismerni, életét és erényeit feltárni. Mennyire volt kiemelkedő életszentsége és mennyire él a hívek között tisztelete?

Idén májusban a római posztulátor, P. Molinari SJ mellett viceposztulátori megbízást kapott P. Bóday Jenő SJ. Július 30-án megalakult a kihallgatási bizottság Takács Nándor székesfehérvári püspök vezetésével. A bizottságnak három tagja van: a püspöki megbízott Garda József kanonok, Miklós Antal promotor fidei és Kertész Péter titkár. A kihallgatások a közeljövőben megkezdődnek.

A Kaszap István Titkárság (Budapest, Áchim András út 78. H-1196.) anyagi erejéhez mértén igyekszik Kaszap István megismertetését, kultuszát elősegíteni. Erre a célra szívesen fogad adományokat.

A PÁPA EZÉVI LEKIPÁSZTORI ÚTJAI

II. János Pál pápa naptárában az 1992-es évben is bőséges úti program szerepel. Négy külföldi lelkipásztori utazásra készül. Kétszer látogat el Afrikába, az év első felében Nyugat-Afrikába (Senegal, Sierra Leone, Gambia), később pedig az egykori tege-rentúli portugál területekre (Angola, Sao Tome, Principa). Októberben készül Latin-Amerikába a földrész felfedezésének 500. évfordulójára. A program bizonytalan pontja a Sovjetunió meglátogatása. A korábbi elképzeléseket — először Moszkva, Szibéria, Kazahsztán, majd egy későbbi időpontban Ukrajna és a Baltikum meglátogatása — a történelem eseményei meghaladták. A már 1984-re tervezett baltikum-i látogatásnak, melyet annak idején a hatóságok megakadályozták, már senki sem áll útjában.

BOÓR JÁNOS:

Súlyponti témák a frankfurti könyvvásáron

Az érdeklődés középpontjában ezúttal századunk nagy eseménye, a kommunista világhatalom összeomlása állt. Az egyik legértékesebb és legszebb könyv erről a témáról *Hugo Portisch*, neves osztrák publicista műve „Halljátok a jeleket — A szovjetkommunizmus útjai és tévútjai” címmel, amely számos eredeti képet és dokumentumot nyújt, mint a hasonló című nagysikerű, négy részes tévéfilmje. Érdekes írás *Jean Montaldo*, francia újságíró „A szovjetbank titkai Franciaországban” című dokumentumkönyve. A szerző évekig gyűjtögette egy nyugati szovjet bank utcára kitett szemetét, és ebből állította össze, hogy mennyi pénztámogatást kapott a Francia Kommunista Párt és a sok társutas, békeharcos szervezet. Elgondolkodtató könyvet tett közzé *Bernard Lecomte*, francia újságíró „Az igazság mindig legyőzi a hazugságot” címmel, kimutatva, hogy milyen jelentős szerepet játszott *II. János Pál* a kommunizmus megbuktatásában. Ezzel szemben a Szentszék ún. keleti politikáját éles kritikával illeti *Franz Gansrigler*, osztrák katolikus újságíró riportkönyve „Mindenkori pápa volt, Titkos egyházak Kelet-Európában” címmel. Az üldözött egyházi közösségek iránti hűtlenséggel vádolja meg Rómát, pl. a csehszlovákiai földalatti egyházzal kapcsolatban, amely állítólag titokban házas embereket és nőket pappá, sőt püspökké is szentelt. A könyv megadja két hazánkban titokban püspökké szentelt pap nevét.

Súlyponti témának tartom a fundamentalizmus kritikáját, erről szól egy egész sor könyv *Gilles Keppel*, *Wolfgang Beinert*, *Stephan Pfürtner*, *Schermann Rudolf* és mások tollából. Az etikai kérdésekkel foglalkozó könyvek hosszú sorából, kiemelem a következő címeket: *Johannes Gründel*: „Élet keresztény felelősségtudattal”; *Friedhelm Hengsbach*: „Gazdasági etika”; „Emberi szexualitás, A nevelés és az életreszóló tanulás katolikus távlata” — az Egyesült Államok Katolikus Konferenciájának kiadványa; *Dietmar és Irene Mieth*: „Terhességmegszüntetés, A kihívás és a megoldási lehetőségek”; *Hans Rotter*: „Szexualitás és keresztény erkölcs”. Ez utóbbit fiatal ismerőseim máris elismeréssel forgatták.

Mi ragadta meg még az én figyelmemet? Két könyvet emelnék ki. Az egyik a hazánkban is ismert *Hans Bulst* és *Heinrich Pfeiffer* „A torinói lepel és a Krisztuskép” című monográfiájának II. kötete, amelyben a jezsuita szerzőpár újabb művészettörténeti érvekkel támasztja alá a torinói lepel hitelességét. Beszámol a „Veronika kendőjének” a felfedezéséről az abruzzókbeli Manopelloban. A fátyolszerű kendőn lévő egyelőre megmagyarázhatatlan arckép pontosan fedti a leplel megmaradt lenyűgöző portrét. A másik figyelemreméltó műben „Az ember a történetében” címmel *Carl Friedrich von Weizsäcker*, a 80. születésnapjához közeledő fizikus, filozófus és béke kutató foglalja össze közérthetően életre szóló kutatásait.

Magyar szempontból a legjelentősebb eseményt *Konrád György* írónak, a Nemzetközi Pen Club elnökének a békedíjjal való kitüntetése jelentette, hiszen személyesen kapta meg először egy hazánkfi a legrangosabb német irodalmi kitüntetést. Az Alapítvány Tanácsa e választásával azt az író tüntette ki, „aki Európa keleti felében a békés átalakulás útját előre gondolta és meg-

fogalmazta”. A díj átnyújtása előtt *Jorge Semprún*, spanyol-francia író, volt spanyol művelődésügyi miniszter tartotta a méltató beszédet. Kiemelte, hogy Konrád mindig a demokráciáért küzdött és elutasított mindennemű totalitárius dogmatizmust. „Dialektikusnak” nevezte gondolkodását, de nem marxista értelemben. Semprún hangsúlyozta a zsidó gyökereket Konrád szellemi fejlődésében. Mivel a zsidóságnak sohasem sikerült egyetlen európai nemzetállamban sem asszimilálódnia, ezért Konrád sem engedett a kísértésnek, hogy „az etnikai vagy nemzeti azonosságot az egekig magasztalja vagy legalábbis kiváltságnak tekintse. Ez éppen ellenkezőleg arra ösztönzi őt, hogy zsidó mivoltát az egyetemesség, a sajátos és a világra kiterjedő emberség felé való megnyílásnak fogja fel”.

Köszönő beszédében Konrád a kelet-közép-európai változásokkal foglalkozott. Mindennél erősebb az idő, amely „nem dobta el a tízparancsolatot, vagy a Magna Chartát”. A népek és nemzetek Európa keleti felében annyira összekeveredtek, hogy nem alkothatnak homogén nemzetállamokat. „...nem lesz béke, ha a nemzetállamok létrehozása lesz az uralkodó politikai doktrína a posztkommunista korszakban... A valóság a plurális identitás. Mindenki többféle. A homogén identitások szükségképpen hazudnak” — hangsúlyozta Konrád. Javasolta a kettős kötődésű kisebbségek számára a kettős állampolgárság bevezetését. „A nemzetközi élet színterén nem áll rendelkezésünkre nemzetfölötti fogalmi tekintély. A vallások nem tudják betölteni ezt a szerepet, a kereszténység és az iszlám, illetőleg ezeknek ágai alkalmasint határokat vonnak a népek között, és vallásos hévvel párosítják, szentesítik a nemzeti-politikai konfliktusokat. ... Mindenfajta nemzeti vagy kulturális különbség viszonylagosnak tekinthető ahhoz az abszolút igazsághoz képest, hogy az emberi fajnak van közös érdeke és igazsága az egész földkerekségen. Az egyetemes igazság és az egyetemes törvény patétikus alárendelése a részleges igazságnak és törvénynek: ez a nacionalizmus, ez a kommunizmus, ez a fundamentalizmusok, ez a politikai ideológiák közös természetete. A relatív abszolút, a bizonyítandóból axiómát csinálni, ez az a szellemi csalás, amely az eltökélt partikularizmusok, az ideológiák velejárája”...

Konrád így fejezte be ünnepi beszédét: „Amúgy pedig, egyedül kuksolva a mindenségben, félve a környező sötétiségtől, didergünk. Beleenyészünk a sötétbe egy gyufaszálnyi lobbanás után. Az ember csodálkozik: ennyi? Valóban csak ennyi? Éjjel van, jó ébren lenni, amikor a többiek lecsendesednek. Ilyenkor csak az álmok jönnek át a falakon, ilyenkor az izgatott hullámok elcsitulnak, ilyenkor csak szellemalakban szoktuk látogatni egymást. Éjjeli lepke verdes a lámpa körül.”

Mindehhez hozzáfűzhetném: vajon milyen premisszák alapján fogadható el az emberiség javának és igazságának feltétlensége? Nem éppen azért, mert maga az Abszolútum azonosította magát az Emberrel karácsony éjszakáján, fényt és meleget árasztva az univerzum sötétségébe és hidegbe, megosztva és megszüntetve magányunkat? ■

Mit jelent nekünk ma Szent Ignác?

A most végetért 1991-es esztendőben emlékezett a világegyház Loyolai Szent Ignácra, születésének 500. és a Jezsuita Rend pápai jóváhagyásának 450. évfordulójára. A kettős évforduló kapcsán számos új tanulmány és kisebb-nagyobb cikk látott napvilágot. Így a jezsuiták ismert folyóirata, a „La Civiltà Cattolica” két vezető cikkében is felvázolta s méltatta Szent Ignác életútját, legutóbbi cikkében pedig arra a kérdésre adott választ: Mit jelentett Loyolai Ignác kora egyháza számára és mit jelent ma nekünk? Ennek a Vatikáni Rádióban is ismertetett cikknek a mondanivalóját foglaljuk össze a „Magyar Kurir” nyomán.

Elkerülve az ilyenkor szokványos túlzásokat Szent Ignácra mindenképp elmondhatjuk, hogy az egyház apostoli és missziós tevékenységében szerepe jelentős volt és ma is állandó felhívás, hogy azokhoz forduljunk, akik még nem hallottak Krisztusról, vagy Isten szavát elfelejtették vagy elvetették. Más szóval: Ignác arra szólítja az egyházat, hogy ne zárkózzék bátyák mögé, hanem nyitottan a Szentlélek fuvallatára és a Lélektől vezetve a történelem nyílt tengerén hajózzon, hogy, miként Krisztus kívánta tanítványaitól, bátran kivesse hálóját.

Ignác ma azt mondja az egyháznak, hogy apostoli munkájában részesítse előnyben Ázsia, Afrika és Latin-Amerika nagy népeit, a nagy városokat, a fiatalok mérhetetlen tömegét, a kulturális és tudományos központokat, a tömegtájékoztató világot, amint egyébként *II. János Pál* pápa is ezt sürgette „Redemptoris missio” kezdetű körlevelében. De Szent Ignác a mai keresztények számára nemcsak az egyetemes nyitottság és a történelem legérzékenyebb pontjain való apostoli elkötelezettség példaképe, ezentúl még példakép az apostoli tevékenység teljesítésének szellemét és módját illetően is. Ez a szellem: a szeretet és a szolgálat szelleme, hűség az egyház, „anyánk” és a pápa, Krisztus helytartója iránt. E szellemet követve tartózkodunk az egyházellenes romboló kritikától és igyekszünk építeni az egyházat. A módszer pedig: egyesíteni a szemlélődést és a tevékenységet, keresni és megtalálni mindenben Istent, mindenben Istent szeretni és mindent őbenne. Loyolai Szent Ignác szerint ugyanis csakis a „lelki” és a „szemlélődő” ember lehet igazán „apostol”. A módszerhez tartozik az is, hogy okosan felhasználunk minden megengedett eszközt — természetet és természetfelettit, vallást és profánt — mindazt, ami valamiképpen hasznos lehet az evangélium hirdetésében, vagy segít az evangelizálás útjának előkészítésében, bátran előrehaladva a cél felé. Az apostolságban a heves polémia elé helyezzük az igazság nyugodt előadását, bizva az igazság belső erejében; a maximumra törekszünk, de megelégszünk a legkisebb elért eredménnyel is, bátrak és diszkrétek vagyunk, igényesek és türelmesek, merészek és okosak.

Szent Ignác kora a modern kor hajnalra volt: a humanizmus és reneszánsz, a protestáns reformáció áramlatai tépázták meg az egyházat, amelynek szüksége volt a reformra. Ignác szembenézett kora kihívásával. A mi korunk is fájdalmas vajdás, új kor eljövételének korszaka: a kultúrák, fajok és vallások keveredésének korszaka, bizonytalan és homályos a fejlődés kimenetele. A mai keresztények Loyolai Ignácól megtanulhatják, hogy bizalommal és reménységgel nézzenek szembe a holnappal, de ugyanakkor lelki erővel és apostoli elkötelezettséggel, mint akik biztosak abban, hogy Isten, az emberi kaland bizonytalanságain és sötétségein keresztül is „a Megváltás harmadik évezrede közeledtével a nagy

keresztény tavaszt készíti elő”, ahogy *II. János Pál* pápa írta a *Redemptoris missio* kezdetű körlevelében — állapítja meg a jezsuiták folyóirata.

A „VIGILIA” SZEREPE A KÖZELMÚLTBAN ÉS JELENLEG

A Népszabadság egyik, még novemberi száma beszélgetést közöl *Lukács László*-val, a Vigilia főszerkesztőjével. A riporter először a folyóirat történetéről kérdezett. — Az 1935-ben alapított lap a francia katolikus irodalom nyomán indult és célja a nyitottság a kultúrára és a modern szellemi és lelki áramlatokra volt — mondta *Lukács László*. Ez a korszak a német megszállással ért véget, majd 1946-ban jelent meg újból a lap. A *Sík Sándor* főszerkesztésével fémjelezett korszakban mint egyetlen katolikus folyóirat, sajátos szerepet töltött be a Vigilia, mivel a független magyar írók számára ez volt az egyetlen publikálási lehetőség. *Sík Sándor* halála után 1963-tól *Mihelics Vid*, majd 1968-tól *Rónay György* lett a főszerkesztő, s egyben ekkor kezdődött a lap harmadik periódusa. Az enyhült kulturális légkörben nyitni lehetett a nyugati szellemi áramlatok felé. *Rónay György* 1978-ban bekövetkezett váratlan halála után válság kezdődött a lap szerkesztésében, mely nagyjából 1984-ig tartott.

Arra a kérdésre, hogy megváltozott-e a Vigilia helyzete a rendszerváltozással, *Lukács László* egyértelmű nemmel válaszolt. Ez azonban mégis új feladatok elé állítja a lapot, a körülötte megváltozott világra való tekintettel. Hogyan érvényesül a keresztény szellem a lapban? — kérdezte a riporter. A Vigilia mindig nyitott volt minden keresztény emberi értékre az ököméne legtisztább értelmében. Segíti a magyar egyház és a keresztény értelmiség tájékozódását a mai világban — válaszolta a főszerkesztő. A lap gyakorlati kapcsolatáról a hivatalos egyházzal elmondta, hogy teljes függetlenséget élveznek, de az egyházzal való hűség számukra is kötelesség. A főszerkesztő végül tájékoztatott a lap anyagi helyzetéről. Elmondta, hogy míg a katolikus sajtó a világon mindenütt egyházi támogatásban részesül, itthon semmiféle támogatást nem kapnak. Ez természetesen összefügg az egyház anyagi helyzetével. — Ennyit röviden a Népszabadságban megjelent beszélgetésből a Magyar Kurir összefoglalója alapján.

A RÓMAI Szent ISTVÁN ZARÁNDOKHÁZ JUBILEUMA

November 17-én, vasárnap, a római Szent István Zarándokház alapításának 25. évfordulója alkalmából a ház kápolnájában megemlékező szentmisét tartott a Zarándokház alapítványának elnöke, *Lelóczky Gyula Donát* ciszterci atya, együtt misézve a Rómában élő magyar papokkal. Az „Örök Városban” tanuló kispapok és szerzetesnövendékek mellett a római magyarok zsúfolásig megtöltötték a kápolnát. *Lelóczky atya* szentbeszédében felelevenítette a Szent István Zarándokház történetét, külön kiemelve a Svájcban élő *Fáy Erzsébet* nagylelkű adományát, amellyel megteremtette a ház létesítésének anyagi alapját. Nem feledkezett meg *Zágon József* és *Mester István* prelátusok áldozatkész tevékenységéről sem, akik eddig is biztosították a Zarándokház folyamatos működését.

Hol és mi fáj nekünk?

A FŐPÁSZTOR NÉLKÜLI KATOLIKUS MAGYAROK SZLOVÁKIÁBAN

A pozsonyi „Remény” című katolikus betilapban jelent meg Gábor Bertalan, a szlovákiai magyar papság egyik legkiemelkedőbb tagjának tollából az alább kivonatosan közölt cikk a katolikus magyar kisebbség szorongatott helyzetéről. Az írás tartalmának lényege: a magyar püspökség kérdésének rendezetlensége és annak káros következményei a lelkipásztori munkában. Gábor Bertalan, a magyar kisebbséget szlovák egyházi körökből ért vádaskodásokra is válaszol. Előljáróban felteszi a kérdést: időszerű-e még kisebbségi sorsról beszélni? „Nem szerénytelenség, túlfűtött büszkeség, rátarti magyarkodás az, ami táplálja érzelmeinket?”

Nem. Addig, ameddig lelkünkben az otthontalanság érzése fészkel, addig, ameddig úgy érezzük, hogy vagdalják gyökereinket, hogy kitépik szánkából a nyelvet, addig, ameddig ösztönösen félünk, addig senki ne hitesszen és ne akarjon meggyőzni bennünket az ellenkezőjéről. Kisebbségi sorsunk viszonyosságait mi érezzük. Senki ne kényszerítsen bennünket arra, hogy becsapjuk magunkat. Aki valóban javunkat akarja, aki valóban szívén viseli sorsunkat, az segítsen nekünk kimondani az igazságot, mert az „igazság szabad-dá tesz”.

Lássunk a számok tükrében. Az idei népszámláláskor Cseh-Szlovákiában 586 884-en vallották magukat magyar nemzetiségűnek. 566 741-en Szlovákia területén élnek, a többiek Csehországban. Református testvéreink többsége magyar nemzetiségű. Létszámuk 84 691. Szlovákiában tizenegynéhány magyar görög katolikus parókia van. Hitetlen, illetve közömbös testvéreink arányszáma 27%, vagyis hazánkban kb. 320 ezer magyar nemzetiségű római katolikus hívő ember él, több egyházmegye területén, szétszórtan. Főpásztor nélkül! Olyanok vagyunk, mint a pásztor nélküli juhok: elcsigázottak, kimerültek.

Az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlásakor az itt élőket senki sem kérdezte meg afelől, hogy hol legyen az otthonuk. Az idegenséget, az otthontalanságot egyik napról a másikra kellett megtapasztalnunk. Egyik napról a másikra hazátlanok lettünk. Haza csak ott van, ahol otthon lehetek. Otthon csak az van, akít családtagnak — államalkotónak — tartanak. Mi azonban a legjobb esetben is csak megtértek voltunk, akiknek — ha esetleg itt nem tetszett — egy lehetőségük volt (ha volt), szedhetük sátorfánkat. Mehetünk. Hová?! Szülőföld, ősi rög, fűzfa, folyó, naplemente, susogó nádas csak egy van. Mint ahogyan csak egy kereszttség van, és csak egy első szerelem.

Százezrek lettünk otthontalanok. Száz- ezreknek kellett megtalálniuk az új otthont. Az új hazában az új hazát, amelyik nem óhajtott haza lenni...

„NE LÁTSZATRA ÍTÉLJETEK!...”

A bajbajutott ember a szalmaszálba is kapaszkodik. A bajban, a veszélyben,

Lapszélre

Az idegenben (emigrációban) egyszerre halnak ki az írók és olvasók — írta naplójába valahogy így Márai Sándor. Tényleg: kinek vagy kiknek írjon a külföldön élő magyar író? Hiszen bizonyos, életünk mint a jégtábláé, mindennap letöredezik belőle egy darabka. Vagyis fogyatkozik a magyar olvasók száma. Lehet-e, érdemes-e magyarul írni még, könyvet kiadni, újságot szerkeszteni? A tegnap még „emigráns író” már csak haza ír, az otthoni elismerés után lohol (és persze irodalmi és más díjakra, kitüntetésekre sandít!). — Nos, válszóljunk a feltett kérdésre: az írónak nemcsak érdemes, sőt inkább hivatásbéli kötelessége magyar szót kínálni azoknak, a sajnos mindinkább fogyó keveseknek, akik erre éhesek. Hogyan is mondta öreg Arany János: „Ha későn, ha csonkán, ha senkinek, irjad!”

— sljő —

a veszélyeztetettségben mások a törvények.

Ne ítéljenek el bennünket, ha mind- egyikünk nem tudta itthagyni szülőföldjét és aláírta: nem vagyok magyar. Ne ítéljenek el bennünket amiatt, hogy nem mindegyikünknek volt bátorsága azt mondani a komisszárnak: inkább megyek Csehországba, de kommunista nem leszek. Ne ítéljenek el bennünket amiatt, hogy nem minden szülő íratna be gyermekét hitoktatásra, mert melyik szülő nem akarta volna, ha gyermeke többre vihetné, mint ő?! Ne ítéljenek el bennünket, mert az embernek itt, a térben és időben csak egy élete van. Egy ifjúsága és azt, a legszebbet éppen a fronton kellett leélnie. Ne ítéljenek el bennünket, mert hivatalos helyről, jogi szinten, a mai napig senki ki nem mondta, hogy a malenkij robot áldozatai ártatlanok. Vannak faluk, ahonnan 176-an mentek el, s csak negyvenen jöttek vissza. Csodálkozunk, hogy beteg a cseh-szlovákiai magyarság?! Betegségét nem maga kereste. Mások ejtették rajta a sebeket.

Nem ment el, nem megy el az Egyház — példabeszédbeni papként és levitaként — a sok-sok sebből vérző kisebbség mellett?! Nem ejt rajta még több sebet?! A hivatalos egyházi vezetés megkérdezte-e már valaha a kisebbségi sorban élőket: Mi fáj?! Tudjuk, beszélnek rólunk, de nélkülünk. Nem biztos, hogy a tárgyalóasztaloknál pontosan tudják, hogy hol és mi fáj nekünk.

Aki orvosolni akarja, kérdezze meg a beteget. A beteg gyógyulást vár. Bízunk orvosában...

A betegnek csak az egyház közvetítheti a gyógyító Krisztust. Nincs más orvos, nincs más közvetítő. Jaj nekünk, ha más fog hozzá gyógyításunkhoz! Elég volt a negyven évi felszerségből! Krisztus kell nekünk, Krisztus, aki nem ismer személyválogatást.

A gondoskodásnak hiányát érzi a kisebbségben élő magyarság. Tőlünk, a betegtől várják, hogy meggyógyítsuk önmagunkat. Erre képtelenek vagyunk. Segítségre szorulunk. Az Úr a mi segítségünk. Benne bízunk! Hozzá kiáltunk! Most is. Az ég nem süket.

Imádkozzunk! Könyörögjünk halkán és hangosan. Szüntelenül, de különösképpen minden hónap első hétféjén — pénteken, szombaton, vasárnap.

Imádkozzunk, hogy:

lelkünk sebei begyógyuljanak, Isten támasszon sorainkból minél több papot,

ajándékozzon meg bennünket olyan főpásztorral, akiről elmondhatjuk majd: „Ez már csont a csontomból, és hús a húsomból!”

INDÍTSUNK IMAHADJÁRATOT!

Imahadjáratunknak lesznek ellenzői. Egyesek talán különködést, elégedetlenséget, tiszteletlenséget látnak majd benne. — Minden ilyenemű dolog távol álljon tőlünk. Ép testtel, ép lélekkel, hitben és egészséges nemzeti öntudattal szeretnénk élni. Maradni és megmaradni. Testi-lelki egészségünk senki

SEGÍTSÜK MEG AZ ERDÉLYI MAGYAR GYERMEKÜJSÁGOKAT

A romániai magyar gyermekújságok szerkesztőit a nyomda és papírárak rohamos emelkedése súlyos gondok elé állította. A Benedek Elek szellemi örökségét hordozó „Cimbora”, a tizenegy- és tizenöt- éves gyerekek népszerű lapja már októberben bejelentette megszűnését. A másik két gyermeklap, a „Napsugár” és a „Szivárvány”, az iskolás és a nagyodavodások kedvenc újságjának árát máról holnapra kétszeresére kellett emelni. Az emelt árat a legtöbb szülő már alig tudja megfizetni. A helyzetet súlyosbítja, hogy további inflációra lehet számítani és az általános elszegényedés miatt az előfizetések és a példányonként való vásárlások nagymértű csökkenése várható, amely a megmaradt gyermekújságok létét még bizonytalanabbá teszi. A Napsugár szerkesztősége ezért azzal a kéréssel fordult a világ magyarságához: ne engedjék elpusztulni az erdélyi magyarság gyermekújságjait, a családban elsajátított magyar nyelv megtartásának és ápolásának legfontosabb eszközeit.

Legelőször is egy gyorssegélyre lenne szükség, hogy az idei év 1,300.000 lejes deficitjét (4.500 dollárnak megfelelő összeg) rendezni tudják. A „Cimbora” újraindításához pedig 800 ezer lejre lenne szükségük. Összesen tehát 6—7 ezer dollárnyi segítséggel a legégetőbb problémák megoldhatók lennének.

Rajtunk múlik, hogy megmentjük-e vagy csirájában pusztulni hagyjuk az erdélyi magyar gyermekek édes anyanyelvét. Mert erről van szó. A gyermekújságok nélkül az izes erdélyi magyar nyelv, ha nem is vész ki, de minden bizonnyal el fog satnyulni. A nyugati magyar szervezetek és magánosok már eddig is sok segítséget nyújtottak és nyújtanak ma is a fennmaradásában egyre jobban veszélyeztetett erdélyi magyarságnak, jövőjét azonban csak a magyarságra nevelő, anyanyelvünket ápoló gyermek- és ifjúsági lapok támogatásával lehet biztosítani. Éppen ezért a nyugati magyar szervezetek, egyesületek és magán személyek — amíg nem késő — kezdjék gyűjtést az említett deficit fedezésére és a gyermeklapok létének hosszútávú távon való biztosítása érdekében a nyomdafelszerelési cikkek és szállítási eszköz megvásárlására.

Adományok (pl. használt szövegszerkesztőgépek) közvetlenül a szerkesztőség címére: Redactia Napsugár, RO-3400 Cluj c. p. 137 Judetul Cluj; a készpénz átutalások DM-ben :B.R.C.E. — S.A. Cluj „Napsugár” 47.21.7.10.52., dollárban 47.21.1.16.32 számlára küldhetők. Az érdeklődőknek minden felvilágosítást készséggel megad a szerkesztőség.

M. J.

RÓMAI PÁPAI EGYETEMEK

Rómában öt pápai egyetem működik: a Gergely-, a Lateráni-, az Orbán-, az Aquinói Szt. Tamás- és a Szalézi Egyetem. A főiskolák száma három, nevezetesen a Szent Anzelm, a Szent Antal és a Szent Kereszt Római Főiskola. A legrégibb a Loyolai Szent Ignác és Borgia Szent Ferenc által 1553-ban alapított Gergely egyetem. A Lateráni egyetem, amelyet a római egyházmegyével és az apostoli székekkel való szoros kapcsolata miatt a pápa egyetemének szoktak nevezni, 1773 óta működik. Az Orbán egyetem alapítójáról, VIII. Orbán pápáról kapta nevét és eredete 1627-re nyúlik vissza. Az „Angelicum” néven ismert Aquinói Szent Tamás egyetemet 1580-ban alapították. Igen fiatal viszont a Szalézi egyetem, amely 1940 óta működik.

ellen nem irányul. Az egy Test egészséges tagjaiként szeretnénk élni, egy egyházban és egy hazában azokkal és azokért, akikért a Gondviselés bennünket ide teremtett.

Az imahadjáratról szólva Gábor Bertalan kimondja: „a n é p n e k f ő - p á s z t o r k e l l. Olyan aki nemcsak érti, de megérti, átérzi nyája baját. Olyan aki egynek tudja magát nyájával.”

A. M.

KÖNYVESPOLC

A PÁPA SZÓL HOZZÁNK. II. János Pál pápa hazánkban 1991. aug. 16–20. Szerkesztette Békés Gellért és Cz. Balassa Mária. Róma, 1991. 154 old. A fenti címmel most megjelent könyv első része II. János Pál pápa magyarországi látogatásakor elhangzott megnyilatkozásait adja közre, kezdve a magyarokhoz intézett televíziós üzenettel, befejezve a ferihegyi repülőtéren elmondott búcsúbeszéddel. A beszédek három nagy csoportosításban következnek: Találkozás népünkkel és a nemzeti kisebbségekkel; Találkozás fiatalokkal és öregekkel; Találkozás egyháziakkal és világiakkal.

A kötet második részében „Tanulmányok, írások a Páparól” alcím alatt Török József, Békés Gellért, Lukács László, Erdő Péter és Rosdy Pál írásait olvashatjuk, azokat, amelyeknek a magyarországi páp látogatás kölcsönöz külön is aktualitást. A Magyarországon előállított kötet a Katolikus Szemle 1991-es évfolyamának 3. és 4. összevont számaként látott napvilágot.

EGYHÁZAM ÉS HAZÁM. Mindszenty József hercegprímás szentbeszédei I. Esztergomi Főegyházmegye kiadása, Esztergom, 1991.

A tetszetős kiállítású, 260 oldalas kötet Mindszenty hercegprímás 1945–46-ban elmondott beszédeit tartalmazza, ezeket összegyűjtötte, bevezette, jegyzetekkel ellátta dr. Beke Margit, az esztergomi Primási Levéltár igazgatója. A könyvhöz Paskai László bíboros előszót-, Habsburg Rudolf főherceg, a Mindszenty Alapítvány elnöke ajánló sorokat írt. A már eddig megjelent és még ismeretlen beszédek összegyűjtése egyrészt külföldi kiadványokból, másrészt a Primási Levéltár anyagából, illetve a Magyar Kurir egykorú közleményeiből történt. Néhány korabeli fényképfelvétel is található a kötetben, amelynek bővebb ismertetésére még sort kerítünk.

Megrendelhetők: KUPA, cím: lásd 8. oldal, jobb alsó sarki nagy hirdetés.

NAGY NEMZETI ZARÁNDOKLAT LOURDES-BA

Az „Életünk” előbbi számaiban már hírül adtuk, hogy 1992. május 27-től június 1-ig közös Lourdes-i zarándoklatot tartunk, amelyre szeretettel hívunk és várunk mindenkit az anyaországból, Európából és a tengerentúlról. Ezen a háladási és könyörgő zarándoklaton külön ünnepséget rendezünk annál a „láncos keresztnél”, amelyet az 1956-os forradalom után emigráns magyarok vittek Lourdesba, azzal a szándékkal, hogy a magyar nép elnyomását és rabságát jelképező láncot majd csak akkor veszik le a keresztől, ha Magyarországon visszaáll az Egyház szabadsága. Most érkezett ez az idő s a világ hívő magyarsága együtt adhat hálát a Lourdes-i Szűzanyának a szabadság ajándékáért s a jövőbe tekintve együtt könyörög hozzá a nehéz sorsban élő kisebbségi testvéreinkért. Addig is kérjük mindazokat, akik az említett keresztet Lourdes-ban felállították, vagy akik ismerik a kereszt történetét, írják meg dr. Szabó József lelkész címére (Max-Joseph Str. 46. D-6800 Mannheim 1, BRD.), hogy a zarándoklat részleteit velük együtt tervezhesük meg. A zarándoklattal kapcsolatos tudnivalókról, fejleményekről az Életünk is folyamatosan ad tájékoztatást.

A Lourdes-ban tervezett program:

Május 27-én, szerdán, 8.30 h-kor szentmise a St. Bernadette templomban; 10.00 órákor ünnepség a keresztnél; 14.30-kor közös bűnbánati liturgia; 16.30-kor szentégi áldás a betegeknek; 17.00 órákor közös könyörgés magyar jövőnkért; és 20.45-kor gyertyás körmenet.

Május 28-án, Áldozócsüittörtökön, 8.30 órákor ünnepi szentmise a jelenési barlang előtt; 10.30-kor magyar áhítat a St. Bernadette templomban; 14.30-kor közös keresztút; 20.45-kor gyertyás körmenet.

Május 29-, 30- és 31-re a maradó zarándokok részére is tervezünk programot.

Az élet könyvéből

AUSZTRIA

Linz: A keresztség szentségében részesült október 6-án a Neue Heimat-i templomban Róland, Potlog Dumitru és Sebestyén Ildikó fia. Nem hagyhatom megjegyzés nélkül, hogy a keresztséggel kapcsolatban a családból és a keresztszülők közül többen járultak a szentségekhez.

Halottaink: Dr. Kékessy Ervin honfitársunk (Dürerstr. 3.) okt. 28-án, 82 éves korában váratlanul elhunyt. Temetése a St. Martin-i temetőben nov. 3-én volt. — Nov. 5-én, váratlanul elhunyt Akácsos Géza honfitársunk (Haid, Hauptpl. 3/14), 48 éves korában. Szorgalmas, becsületes magyar testvérünk távozásra nemcsak a családjának, hanem az egész linzi magyarságnak is érzékeny veszteség. November 11-én temették a St. Martin-i temetőben. — **Pápai Katalin** nyugdíjas honfitársnőnk (Kreßweg 4.), 87 éves korában elhunyt. **Vanek György** honfitársunk (Betlehemstr. 37), 58 éves korában távozott az Örök Hazába. Az örök világosság fénykedjen nekik!

BELGIUM

Születések: Schijnski Kim, Sch. Reymond és Deák Mieke leánya, Houthalen. — Bixhain Nicolas, B. Jacques és Pirard Francine (Varga) fia, Hachiville Lx. — Perris Daan, P. Georges és Berta Nóra fia, Bilzen. — Leen Eszter, L. Michel és Pozsgai Margit leánya Alken. — Marcos Samuel, M. Juan Carlos és Tamásics Sylvie fia, Ans. — Bokori Áron, B. Ferenc és Bodi Edit fia, Tessenderloo. — Desonay Andi, D. Freddy és Szammer Marika fia, Soumagne. — Polus Nicolas, P. Patrik és Szabó Katalin fia, Trooz. — Csíkvár Kathleen,

Cs. Freddy és Pisart Veronique leánya, Boirs. Gratulálunk!

Esküvők: Fransen Onno és Nagy Gizella, Rouvroux. — Bánk Isabella és Frederic Claeysens, Tournai. — Beauvois Véronique és Luc Debiene, Liège (Raffay Emőke leánya). — Szammer Eric és Murielle Laurent, Beyne-Heusay. — Éljenek boldogan!

Elhunytak: Kosadac Sylvie, 33 évesen, Liègeben. — Loizli Isabella, 79 évesen, Grivegnéeben. — Bonyhádi Ibolya, 68 évesen, Daems Petrus felesége, Gee. — Dupont Robin, D. Eric és Deák Ilona kisfia 1 hónapos korában. — Rankl János, Moka Katalin férje, 68 évesen, Liège. — Bagyari Dezsóné, sz. Rubint Gizella, 74 évesen, Nivelles. — Benedek Ilona, 71 évesen, Eisdénben. — Varga Éva, 65 évesen, Charleroi. — Farkas Kázmér, 54 évesen, Jument. — Mackovják Tibor, 57 évesen, Vivegnisben. — Nyugodjanak Békességben!

NÉMETORSZÁG

Mannheim: Keresztelés: Rozzino Samantha, szeptember 7-én.

Esküvő: Kerekes Károly és Gloria Éve, Freiburg, november 17-én.

Halálozás: Jakats Andrea, október 19-én.

München: Keresztelők: Lutzenberg Helena, november 9-én. — Schwarzkopf Norman, november 24-én. — Varga Nóra Ágnes, december 8-án.

OLASZORSZÁG

Halálozás: Henriette Reichsgräfin Hunyady von Kéthely, Rómában, szeptember 18-án elhunyt. Végleges nyughelye a Mesztagnyői kegyúri templom családi kriptája lesz. Nyugodjék békében!

Albánia és a Katolikus Egyház

A II. világháborút megelőzően közölt statisztikák szerint az albán lakosság túlnyomó többsége muzulmán volt, ezután következtek nagyságrendben az ortodoxok, míg a katolikusok csak 10%-ot tettek ki. A katolikus hívek két érsekséghez (Durazzo és Scutari), három egyházmegyéhez és egy apátságához tartoztak, illetve Dél-Albánia apostoli kormányzóságot alkotott.

A katolikus egyház jelentős szerepet játszott Albániában kulturális, nevelő és szociális tevékenységével. Az oszmán uralom után (a török elleni küzdelmek nemzeti hőse volt a XV. században Castriota György — „Skander bég”), a XVII. században újra megindult az egyházi élet; helyreállították a hierarchiát; 1703-ban XI. Kelemen rendelkezésére megtartják az első albán országos zsinatot. 1912-ben az ország megszerezte a függetlenséget; utána a katolikus egyház viszonylagos szabadságban bontakozott ki, hozzájárult a nemzeti lelki és erkölcsi újjászületéshez; jelentős volt a szerzetesek nevelői és szociális tevékenysége, (főleg a ferenceseké és jezsuitáké). A Scutariban jelen lévő apostoli delegátusok biztosították a kapcsolatot a Szent-szék és a helyi egyház között. Az utolsó albániai szentszéki képviselő 1936-tól

1945-ig Giovanni Battista Nigris volt. 1945. május 21-én a tiranai kormány megtiltotta neki, hogy visszatérjen Albániába, így megszakadtak a diplomáciai kapcsolatok.

Ismeretes a kegyetlen vallásüldözés a kommunista rendszer alatt. 1967-ben Enver Hodzsa 2169 templomot, mecsetet, kolostort záratott be, alakított át, vagy romboltatott le. A diktátor Albániát a világ első ateista államának kiáltotta ki. A katolikus egyháznak a diktatúra idején számos püspök, pap és hívő vértanúja lett. 1945-ben 7 püspök, kb. 200 pap és 200 szerzetes tartózkodott az országban; közülük csak egy püspök, 30—30 pap és szerzetes maradt életben, legtöbbször idősök és hosszú éveket töltöttek börtönben.

1991 szeptemberében — mint akkor röviden beszámoltunk róla — a Szent-szék és az Albán Köztársaság diplomáciai kapcsolatot létesített apostoli nunciátúra, illetve nagykövetségi szinten. Ezzel az aktuális Albánia vallási történetében új fejezet nyílt s ezzel egy sereg elodázhatatlan feladat vált aktuálissá. Újjá kell szervezni az egyház lerombolt struktúráit, az egyházmegyéket, plébániákat, helyre kell állítani az egyházi hierarchiát, új liturgikus szövegeket, katekétikai segédeszközöket kell kiadni, meg kell indítani az ifjúsági lelképásztorkodást. Az ateista állam mindent megtett a vallás gyökeres kiirtására, így az ifjúság vallásoktatás és valóságos nevelés nélkül nőtt fel. Természetesen új templomokat kell építeni, illetve a megmaradt épületeket restaurálni, alkalmasítva téve istentiszteletek tartására.

Albániában 40 éve nem szenteltek papot. Most az olasz püspöki kar támogatásával Scutariban megnyílt az első albániai papi szeminárium. A Vatikáni Rádió közlése szerint a szemináriumban 30 jelöltet készítenek föl a papi hivatalra. (VR)

*

II. János Pál pápa Albánia apostoli nunciává kinevezte az 55 éves indiai Ivan Diaz érseket, volt koreai pronuniciust. Diaz érsek diplomáciai küldetésben többször járt Magyarországon is.

A NÉMETORSZÁGI PÁPAI NUNCIUS LÁTOGATÁSA MÜNCHENBEN

Dr. Kada Lajos érsek, Németország nemrégiben kinevezett apostoli nunciusa, meglátogatta a müncheni magyar közösséget és december 15-én, vasárnap, a magyar misék állandó színhelyén, a Damenstift templomban — amely a bajor főváros egyik legszebb műemlék-temploma — főpapi szentmisét celebrált együtt dr. Cserhádi Ferenc, müncheni plébánossal és Merka János ifjúsági lelkésszel. A templomot betöltő több száz főnyi hívőssereg mellett a meglelték között láthattuk Ludwig Penger prelátust és Msgr. Mehrlein Adalbertet német részről, Habsburg Regina és leánya, Walburga főhercegnőket, dr. Szajlai Béla müncheni főkonzult, a magyar protestáns testvér-egyházak képviselőiben Lázár Csaba ref. lelképásztort s a müncheni magyar közelet több ismert személyiségét. Az ünnepélyes bevonuláson a nagyszámú ministráns fiúk és lányok után a cserkészek vonultak, majd a Máltai- és a Lázár Lovagrendek tagjai. Kada Lajost a magyarság nevében a müncheniek szeretett és nagyra-becsült plébánosa, Cserhádi Ferenc közvetlen, meleg szavakkal köszöntötte. A nuncius megköszönve az üdvözlést, szép magyarsággal mondott szentbeszédét „Örüljétek, az Úr közel van!” szentírási idézethez fűzte. Közreműködött az ünnepélyes szentmisén a Patrona Hungariae Énekkar Halmos, Kodály-Szedő kórusművekkel, valamint a Misszió Ifjúsági Ének- és Zeneegyüttese. Délben szűkebb körű fogadás volt a Hungar-Hotelben. (Sz.)

Hírek — események

A Nemzetközi Heraldikai és Genealógiai Konföderáció kimagasló tudományos munkásságáért kitüntetést és oklevelet adományozott a 91. évét betöltött dr. Kumorovitz L. Bernát premontrai kanonok, c. egyetemi tanárnak.

*

Szentpétervár közigazgatási vezetősége visszaadta az orosz ortodox egyháznak a „Kazáni Miasszonyunk” székes-egyházat, amely az elmúlt évtizedekben a vallás és az ateizmus történeti múzeumaként működött. A régi szép ikonosztást is restaurálva, állami költségen állítják vissza eredeti helyére.

*

Az ún. „Turin-i lepel”, amelybe a hagyomány szerint Krisztus testét takarták a keresztről való levétele után, az azt őrző kápolna restaurálási munkálatai miatt ideiglenesen más helyre került. Mint ismeretes, három évvel ezelőtt a „Karbon 14-es” eljárással megvizsgálták a lepel korát. A vizsgálat eredményét, melynek értelmében a lepel a 14. századból való, újabban megcáfolták, mert kiderült, hogy a vizsgálatnál rendellenességet és hanyagságot fedeztek fel.

*

Ismét megnyithatta kapuit (okt. 27-én) Nagyszőlőson az ősi „Mennyei Boldogasszony” templom, amely több mint négy évtizeden át zárva volt. Az utóbbi hónapokban Kárpátalján 18 templomot kapott vissza a katolikus egyház.

*

Hongkong-i katolikus sajtóból származó értesülések szerint: Kínában jelenleg 5 Rómához hű püspök, 2 püspöki helynök és 5 pap, illetve világi van börtönben való okok miatt. Az említettek kivül több mint egy éve vizsgálati fogságban tartanak 11 püspököt és 10 lelkészt. Magas a száma azoknak is, papoknak, világiaknak, akik házi őrizetben vannak.

KOZMA GYÖRGY EMLÉKÜNNEPSÉG INNSBRUCKBAN

A felejthetetlen cserkészvezető halálának egy évét eufordulója alkalmából a nevét felvett innsbrucki öregcserkész-csapat misével egybekötött megemlékezésre hívta meg az európai magyar cserkészeket.

Az 1991. december 14-i találkozón megjelent Mgr. Valentiny Géza, a Kerület Társelnöke, valamint a müncheni csapatok küldöttsége Farkas Júlia est. vezetésével, a bécsi nevében Pumica és a csapat nehány vezetője. A megemlékező mise után a Mindszenty Házban a müncheniek Gyurkabácsi cserkész-elbészleéseiből adtak elő összeállítást egyórás műsor keretében.

A vendégek vacsora után városnézésen vettek részt, amit az innsbrucki csapat rendezett.

Ezúton köszönjük meg azok üdvözlését, akik a távolság, vagy időhiány miatt nem tudtak eljönni. Jó munkát!

Elek László

Kozma Gy. - öcscs. pk.

A magyarok legkedveltebb találkozóhelye a hagyományos müncheni MAGYAR BÁL.

Az eddigi nagyszerű keretek között 1992. február 1-én, szombaton, 20.00 órai kezdettel, a HOTEL BAYERISCHER HOF (Promenadeplatz 2-6, München 2) dísztermeiben tartjuk. Kérjük kedves honfitársainkat és barátainkat, hogy rendezvényünk dátumát már most jegyezzék elő a naptárba! — Felvilágosítás 1992. január 8-tól, 20.00—22.00 óráig a (089) 3 24 15 09 telefonszámon.

A Diákszövetség Müncheni Csoportja — Bálrendezés —

EGY JÁTÉK, mely szórakoztatva tanít, melyből megismerheted az evangéliumot, mely erősíti a hitet. Egy játék, mely nem is játék, hanem egy nagyon szép és komoly dolog. J E Z U S É L E T E. A Szentatya áldásával, védjeggyel ellátott hitoktató társasjáték Szent Lukács evangéliuma alapján.

Egy szép ajándék Magyarországról és Magyarországra. Ára: 39.— DM összes mellékkel együtt (MWT, portó, utánvétel, etc.). Megrendelhető: VEMA AG., BRD., Kalvarienbergstr. 3., 7894 Stühlingen. ☎ (0774) 68 86. VEMA AG. Schweiz, 8219 Trasadingen, Zollstr. 97. ☎ (0041) 53 61 20 24. VE-MA Kft. 1147 Budapest, Fűrés utca 70. ☎ (0036) 1 252 32 66.

MEGJELENT! Csermőy-Schneid Ottó tollából a „Nagy magyar államférfiak” c. könyv a Márton Áron kiadó gondozásában. Ismereti Széchenyi István gróf, Deák Ferenc, Tisza István gróf és Apponyi Albert gróf életét és munkásságát. Megrendelhető: Kath. Ung. Seelsorgeamt, A-1070 Wien, Döblerg. 2 b. Ára: 100.— 85Sch.

Apróhirdetések

Fiatallal párosítást keres angol nyelvű országban családot, akinél háztartási munkát és gyermekfelügyeletet vállal, nyelvtanulási céljából. Kiutaztatás szükséges. Cím: Márta Solymosi, H-9400 Sopron, Soproni Horváth J. út 15

Eladó Budapesten (XVI. ker.) Árpádföldön, 3 szobás családi ház (gáz, központi fűtés) 154 □-öles szőlő és gyümölcsös. Információ közvetlenül kapható telefonon: CH-041-57 35 14 vagy „tavasz” jeligére a kiadóba.

Kecskeméten, kertvárosban 315 □-öles telken 200 m² lakóterrel kétszintes családi ház eladó: 4 szoba, galéria, 2 gyerekszoba, munkatér, télikert, terasz, 2 fürdőszoba, kiépíthető padlástér. Telefon, egyéni központi gázfűtés, kettős garázs, nagy pince. Ápolat kert gyümölcsfákkal, szőlővel. Centrum gyorsan elérhető busszal. Ár: 7 millió forint. Dr. Bádogné, H-6000 Kecskemét, Énekes utca 31. ☎ (0036) 76 25 617.

Érettségizet szakmunkás, 37 éves, budapesti születésű, magas, jóképű, megismerkedne házasság céljából Németországban élő, magyar, korban és végzettségben hozzáillő hölgyvel. „Boldogság” jeligére a kiadóba.

18 éve Németországban, Stuttgart környékén élő 26 éves, 162 cm magas, karcsú, intelligens, Magyarországról származó leány keresi szintén Magyarországról származó, Németországban élő, őszinte, intelligens, komoly fiatalember ismeretségét 24—30 éves korig. Fényképes levelekre válaszolok. „Őszinteség” jeligére a kiadóba.

Németországban élő, 182/48 férfi keresi komoly szándékkal, hozzáillő, szeretetre és megértésre vágyó hölgy ismeretségét. Fotót szíveskedjék mellékelni. Jelige: „Együtt könnyebb”.

32 éves, kedves, értelmiségi leány megismerkedne barátságos, lelkiellenes igényes, családszerető férfival. Cím: Gulyás Györgyi, A-4020 Linz, Sandgasse 6/9.

Templomok, egyházi épületek díszítését vállalja modern szakrális művészeti tárgyak (keresztút, képek, szobrok) készítésével. Arányi Johanna, D-8000 München 80, Wagenbauerstr. 1. ☎ (0 89) 4 70 28 19.

Gyógyfürdő! Egész évben 12 hektáros ösparkban lévő strand és gyógyfürdőnkön várjuk vendégeinket. Akupunktúra, szauna, szolárium, kondicionáló terem, uszoda, vízi-torna, gyógy- és egyéb fürdőszolgáltatások a mindig napfényes Harkányban. Szálláslehetőség a fürdő területén 2 ágyas szobától az apartmanig, 25 — 50 DM áron. Harkány fürdő, H-7815 Harkány, Kossuth L. utca 5. Telefon: (0036) 72 80 251, Fax: (0036) 72 80 435.

MAGYAR SZENTMISÉK BÉCSBEN

Bécsben minden vásár- és ünnepnap van magyar nyelvű szentmise. Ez év tavaszán megváltozott a szentmisék kezdési időpontja. Ezentúl mindig 10.30 órakor kezdődnek a szentmisék. A szentmisék helye a Német Lovagrend, árpádházi Szent Erzsébetről nevezett temploma. Első kerület, Singerstr. 7 szám (Deutsch-Ordenskirche).

Lelkész: Hegyi György.

A Bécsbe látogató magyarokat szívesen várjuk. A templom bejáratí ajtaja a kapun belül jobbra!

FL INTERCOOP

NEMZETKÖZI FORDÍTÓIRODA

Műszaki és reklámszövegek, társasági szerződések, kereskedelmi levelezés, okiratok hiteles és Magyarországon is elismert német-magyar/magyar-német fordítása, valamint fordítások szinte bármely más nyelven. Szedés, nyomtatás, szövegszerkesztés számítógépekkel, lézernyomatókkal. — Gyorsszolgálat.
D-4130 Moers 1, Neuer Wall 2, Pf. 1470
Telefon: 02841 / 28053
Telefax: 02841 / 23021 vagy 18424
Telex: 17 2841 318; Teletex: 2841318 = FLINT
American Express · Diners club · Eurocard · Visa

Kiadóhivatalunknál kapható könyvek:

Közi Horváth József: Mindszenty bíboros, zsebkönyv. \$ 4.— DM 6.—
Az irodalom világa. Irodalomelméleti alapvetés, 100-nál több versillusztrációval, kb. 300 oldal, vászonn kötésben. \$ 10.— DM 20.—
Szállításnál + portóköltség.

Megrendelhető:

Landwehrstr. 66, D-8000 München 2
az ÉLETÜNK kiadóhivatalánál

HIRDETŐINK FIGYELMÉBE!

Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után tudunk közölni!

RUPP LÁSZLÓ hitess törvényszéki fordító, vállalkozásokat magyarra fordít németre és németre magyarra. Goethestr. 32, 8000 München 2.

JOGOSÍTVÁNY! TANFOLYAM ÉS VIZSGA MAGYARUL!

Gyors, alapos, eredményes! Tanfolyam teherautóra is! Oktató: Farkas Béla, cím: Fahrschule Schechinger, Lindwurmstr. 60, 8000 München 2. Tel.: 77 66 82
15.00 — 19.00 óráig.

OTP - IKKA AJÁNDÉKSZOLGÁLAT

Forintátutalások: 100 DM = 4443.55 Ft.
DM átutalások privát devizakontóra.
Rendszeres támogatások átutalása.

* Karácsonyi ajándécsomagok: *
min. 100.— DM.

TV és videók ITT, Siemens gyártmányok háztartási- és konyhagépek nagy választékban.

Lada Samara 2109 13.842.— DM
Lada Samara 21093 14.780.— DM

Kérje részletes árjegyzékünket!

MAGNUS 6072 Dreieich-Offenthal
Postfach 60 11 02
G M B H ☎ (060 74) 6 70 66

APRÓHIRDETÉSEK

Cecilia Boucher-Szakolczay, hitess törvényszéki fordító, vállalkozásokat magyarra és magyarra franciára fordít. Cím: Rue de Bosquet 7, B-7090 Braine-le-Comte. Tel.: 0032 67 55 39 78.

Erdélyben, Szepszentgyörgyön családi ház eladó. Ára: 25.000.— DM. ☎ (0221) 76 65 73 vagy 76 26 05.

Budán, közel a Várhoz és metróhoz modern garzonlakás hazalátogatóknak kiadó. Telefon: 01 341 46 24 vagy 093 33 20 34 (Svájc).

Németországi bejegyzésű, részben magyar tulajdonú építkező vállalat jó kapcsolatokkal rendelkező üzletkötő ügynököket keres, akik megfelelő alvállalkozói szerződéseket tudnak előkészíteni, illetve közvetíteni. Telefon: (0036) 1 1226 912. ☎ (0049) 0621 81 86 03. FAX: (0049) 0621 82 16 98.

BONA SVÁJCI-MAGYAR INGATLANFORGALMI KFT.

Kérje 100 oldalas ingyenes katalógusunkat, melyben biztosan talál az Ön igényeinek megfelelő magyarországi ingatlan. Közvetítésünk a vevő részére díjtalan. Szolgáltatásaink:

— hivatalos értékbecslés,
— az adás-vétellel járó jogi és pénzügyi teendők elintézése,
— az esetleges építés, átépítés, megtervezése és kivitelezése.

Új épületeinkre 10 éves garanciát adunk.

☎ Svájc: 01/730 45 23 vagy 041/53 95 10.

☎ Magyarország: napközben 113 40 24, este: 185 50 14.

PORTRÉ KÉSZÍTÉSE VÁLLALOM

bármilyen anyagból fénykép után is. Fűz Vera, szobrászművész
Szeged, Tölgyes u. 4. ☎ (0036) 62 18 712.
(Németül is beszélnek.)

"TÉTÉNY" Ungarische Spezialitäten

— Inh.: O. Bayer —

Kreitmayerstr. 26 - 8000 München 2

Telefon: (089) 1 29 63 93 és 4 30 44 98

NYITVATARTÁSI IDŐ:
csütörtökön és pénteken 8.30 — 18.00 óráig,
szombaton 9.00 — 13.00 óráig.

Somlói juhark	1 liter	8.90
Balaton olaszrizling	1 liter	5.70
Balaton kékfrankos	1 liter	5.70
Debrői hárslevelű		6.80
Badaacsonyi kékenyelű		7.20
Badaacsonyi szürkebarát		7.30
Soproni kékfrankos		6.80
Villányi burgundi		7.30
Csopaki rizling		6.80
Zöldszilváni		7.30
Tokaji aszú 4 puttonos		16.50
Tokaji aszú 3 puttonos		14.50
Tokaji szamorodni		12.50
Vilmos körtepalinka		24.50
Kecskeméti barackpalinka		27.—
Cseresznyeapalinka		24.50
Kosher szilvapalinka		32.—
Beverage Bitters (Unicum)	0.5 liter	16.—
Pick szalámi	1 kg	27.—
Csábai	1 kg	25.—
Gyulai	1 kg	23.—
Házi kolbász	1 kg	22.—
Dicsónócsaj	1 kg	12.50
Véres májas hurka	1 kg	12.50
Tarhonya, kockatészta	1/2 kg	3.80
Paprika káposztával	0.7 liter	4.90
Paprika káposztával	2 liter	10.50

MAGYAR BOROK, PÁLINKÁK NAGY VÁLASZTÉKBAN.

olcsó áron raktárról. Kérje árlistánkat.
JOSEF UDVARHELYI ☎ (0 911) 35 79 21
Virchowstr. 45. D-8500 Nürnberg 10

A HIRDETÉSEK SZÖVEGÉÉRT, STÍLUSÁÉRT A SZERKESZTŐSÉG NEM FELEL.

CSOMAGKÜLDÉS ERDÉLYBE!

Miután a Palatinus-cég ügyintézésében hiányosságok mutatkoztak, a budapesti Málta Lovagrend Szeretetszolgálatát kérjük meg a csomagküldemények lebonyolítására. Ők ezt Kozma Imre plébános vezetésével szeretettel elvállalták.

● 12 kilós csomagot szállítanak ki a megadott címre (nem postán küldik!)

● Átfutási idő: 4–6 hét.

● A csomag ára: 120.— DM.

● Megrendelhető: Kath. Ungarnseelsorge, „Sonderkonto Erdély”. Kontószám: 1144 99-803. BLZ: 700 100 80. Életünk adminisztráció.

KIVÉTELES ALKALOM!

A spanyol tengerparton, Cambrills-ban — 130 km Barcelonától délre — eladom 4 szobás, 2 családnak is megfelelő házamat spanyol stílusú berendezéssel, teljesen felszerelve. A ház exkluzív villanegyedben van 100 m-re a tengerrel, 2 fürdőszoba, kandalló és zuhanyzóval ellátott tetőterasz van. Vételár: 158.000 SFr., melyből 30.000 magyar Ft-ben is fizethető. Telefon: Svájc, 041 / 53 95 10.

APOLLO

DEMENAGEMENTS

Szállítási vállalat és hurcolkodás. Szállítások belföldre és külföldre, tengerentúrra — légiszállítással is — költözködés, bútorraktározás, külföldi szállítmányoknál a vám elintézése.

Összes nyugati és keleti államokba oda és vissza szállítunk! Magyaroknak árkedvezmény!

APOLLO Demenagement

APOLLO DEMENAGEMENT

7, route des Jeunes, CH-1211 Genève 26

Telefon: 022 / 43 22 46.

Magyarul is beszélünk!

Privát cím: Keresztes László

58, route Veyrier,

CH-1227 Carouge / Genève

☎ 022 T / T 42 98 36 (este 7 óra után)

FAX 300 14 26

Magyarországi képviselőnk:

Éles Apollo kft

H-1221 Budapest XII. ker. Ringló u. 97

Telefon: 226 32 90

EÁTH MÁRTA, hitess fordító és tolmács, magyar-német és német-magyar fordításokat vállal.

St.-Veit-Str. 6, 8000 München 80,

Telefon: (089) 4 36 23 50.

ÚTBAN EURÓPA FELÉ

Remények és távolságok.

Nyugaton élő magyar szakemberek tanulmányai Magyarországi európai integrációjáról. A hűsvét hetében Győr-Pannónhalmán megrendezett 33. Magyar Pax Romana kongresszus előadásainak tanulmányformában feldolgozott gyűjteményes kötete (a római Katolikus Szemle 1991. évi I. és 2. száma).

Megrendelhető: külföldön a KMÉM főtájkarságán, Oberföhringer Str. 40, D-8000 München 81, vagy a Katolikus Magyar Sajtó Munkaközösségénél, Distelfinkweg 21, D-8000 München 60. Ára: 25.— DM.

AMERIKAI ÉS KANADAI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizethető terjesztőnkél: Joseph DANI, Deer Valley, P.O.Box 43126, Calgary, Alta T 2 J 7 A 7, Canada.

A címére küldött csekken feltüntetendő: „ÉLETÜNK”. Kérjük szíveskedjenek a fenti címre, ne Münchenbe küldeni a csekket. Itt egyenként beváltásnál a 40.— DM-ből 8.— DM-et levonnak a bankban. Előfizetési díj egy évre 17.— US\$ + 13.— US\$ portó. A lapot továbbra is Münchenből postázzuk.

KÖNYVAJÁNLATAINK!

(Áraink átlagos 33%-os csökkentésével)

BATTHYÁNY ÉLETE képekben, dokumentumokban	40.—
BOULAD SJ: Az önátadás fényében	12.40
DE ROSA SJ: Vallások, szekták és a kereszténység	16.60
GYÖRGY: Údvözlégy Oltárszentség. Elmélkedések	9.—
HETÉNYI: Beszélgetés a Mesterrel. Ifjúsági imakönyv	22.—
HOZSANNA, Ima- és énekeskönyv	12.80
INNEN ÉS TÚL, Versek az Isten-kereső emberről	15.60
KIS BIBLIAI ATLASZ	19.80
LE TOURNEAU: Isten Műve, Opus Dei	15.20
II. JÁNOS PÁL beszédei magyarországi látogatásán	6.40
NYÍRI: A filozófiai gondolkodás fejlődése	22.40
ÚTBAN EURÓPA FELÉ, Az első hazai Pax Romana Kongresszus	25.—
WOJTYLA: A hit K. Szt. János szerint (a pápa díjszertációja)	16.60

A hazai és külföldi katolikus kiadványokat a leggyorsabban szállítja számlával a Katolikus Magyar Sajtó Munkaközösség, német rövidítéssel KUPA, Distelfinkweg 21, D-8000 München 60. Telefon: (089) 8 64 44 24; FAX: (089) 8 64 35 73.

Örömmel küldjük új árjegyzékünket, és várjuk megrendelését!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Magyar Katolikus Főlelkészeg
Landwehrstraße 66 · 8000 München 2
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
Felelős Kiadó:
a Magyar Katolikus Főlelkészeg
Főszerkesztő: P. Szőke János,
Felelős szerkesztő:
Fejős Ottó.

Redaktion und Herausgeber:
Ungarische Katholische Delegatur
Landwehrstraße 66 · 8000 München 2
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
Chefredakteur: P. János Szőke,
Verantw. Redakteur:
Ottó Fejős.

Abonnement: DM 25.— pro Jahr und nach Übersee mit Luftpost DM 40.—
ELŐFIZETÉS:

Az Életünköt a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét és náluk is kell előfizetni!
Tengerentúrra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2.50 DM.

Előfizetési ár egy évre DM 25.— vagy ennek megfelelő valuta.
Tengerentúrra légitárral DM 40.—
Lapzárta minden hónap 15-én
Hirdetéseket csak 15-ig fogadjunk el.
Postgiroamt München:
Konto-Nr. 606 50-803 - BLZ 700 100 80
Kath. Ungarn-Seelsorge, Sonderkonto
Bankkonto: Bayer. Vereinsbank,
Konto-Nr. 145 857 - BLZ 700 202 70
Kath. Ung. Seelsorge „Életünk”.
Erscheint 11mal im Jahr.

Druck: Danubia Druckerei GmbH,
Ferchenbachstr. 88 - 8000 München 50

Beilagenhinweis: zu dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei. — A kiadványhoz körlevelet mellékeltnk

ELŐFIZETŐINK ÉS HIRDETŐINK FIGYELMÉBE!

Befizetéseket, átutalásokat nem bankkontonkra, hanem postacsekkkontonkra kérünk: Kath. Ungarn-Seelsorge München, — Sonderkonto, Postgiroamt München, Konto-Nr. 606 50 - 803.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN!

Hirdetési díjak 1990. október 1-től:
Apró-, házassági-, általános hirdetés
ára soronként (kb. 40 betű) DM 6.—
Jelleg portóval DM 6.—
Külön kivándorásokat esetenként árazunk DM 9.—
Üzleti hirdetések soronként DM 9.—
Nagybetűs (kétsoros) sor DM 18.—
Keretben megkezdett 5 cm-ként DM 12.—
Képhasábas hirdetés az összeg kétszerese.
Egymásután háromszori hirdetés esetén
10 százalékos kedvezmény.
Egymásután hatszori hirdetés esetén
20 százalékos kedvezmény.
Egy évi hirdetés esetén 25% kedvezmény.

Hirdetések határideje minden hónap 15-e befizetve!

A névvel megjelölt cikkek nem minden esetben felelnek meg a szerkesztőség véleményének. — Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.
Hivatalos órák a hirdetésekkel kapcsolatban: hétfőtől — péntekig, 10.00 — 15.00 óra között. Kérjük kedves olvasóinkat, hogy csak ezidőben érdeklődjenek telefonon.

DIÓSZEGHY TIBOR, hitess tolmács és fordító, magyar-német és német-magyar, Németországban tanácsadás, állampolgársági és menekültügyi kérdésekben, valamint peres ügyekben segít. Daimlerstr. 249, D-4046 Neuss. Telefon: (021 01) 54 13 17.

HARGITA PANZIÓ

BÉCSBEN a Mariahilferstr.-Andreasgasse sarkán. Székely faragott bútor berendezéssel várja Önt egy családias hangulat. Szobafoglalás telefonon: 0043 / 222 / 96 19 28 és 932 85 64. A-1070 Wien Andreasgasse 1/8.

BALETT

MODERN / Graham

GYMNASTIK

FÜR KINDER

JAZZ DANCE

CHARAKTERTANZ

AKROBATIK

UND ERWACHSENE

Akademische Ausbildung für Bühnentanz

Direktor M. G. Nagy

DANCE SCHOOL STUTTGART, 7000 Stuttgart 40 (Freiberg)

Adalbert-Stifter-Straße 101, Telefon: (0711) 34 51 73, 84 06 64

AJÁNDÉKOZZON KARÁCSONYRA!

Lepje meg önmagát vagy szeretteit Katolikus templomok Magyarországon művészi fotóalbumával! Egyháztörténetünk építészeti remekait tartalmazza a pápalátogatásra készült 300 oldalas magyar kiadvány 650 színes fotóval, történeti ismertetéssel és Eger érsekiének előszavával.

Megrendelhető postán vagy telefonon: Litteraphone (022) 738 72 22 vagy Litteraphone Case postale 2202, Telefax: (022) 740 15 30, 1211 Genève, Suisse.

Magyar nyelvű kiadás 39.— SFr, vagy 159.— FF, vagy 44.— DM.

Angol-, német-, olasz nyelvű kiadás 52.— SFr, vagy 198.— FF, vagy 58.— DM.

A Litteraphone egyéb könyvek beszerzését is vállalja, bármilyen nyelven, bármely országból.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a „Katolikus templomok Magyarországon” című albumot példányban, magyar-, angol-, német-, olasz nyelven. (A kívánt rész aláhúzendő!)

Név:

Cím: